

السعادة - باللغة السنهالية

ننشر الإسلام

ب 90 لغة

හාමා 90 ක් තුළින්
ඉස්ලාම් දහම
ප්‍රචාරය කරමු

islamhouse.com

ISLAMIC PROPAGATION OFFICE IN RABWAH

P.O.BOX 29465 ARRIYADH 11457TEL:+96614454900 FAX:+96614970126

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف: +96614454900 فاكس: +96614970126 ص.ب. الرياض 29465: 11457

සෞභාග්‍යමත් ජීවිතය

www.islamhouse.com

السعال

രോഗാഗ്രസരിതം ശീലനം

සෞභාග්‍යමත් ජීවිතය

දාර් අල් වනන්හි ප්‍රකාශනයක්

සිංහලෙන්
අබ්දුල් හකීම් මුහිසිද්දින්

නිරීක්ෂණය
මුහම්මද් නාසිම්

ح) المكتب التعاوني للدعوة والارشاد بالشفا ، ١٤٢٤ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

دار الوطن ، (الرياض)

السعادة . - الرياض ، ١٤٢٤ هـ

٥٦ ص ، ١٧×١٢ سم

ردمك : ٣ - ٥١ - ٨٤٣ - ٩٩٦٠

(النص باللغة السنهالية)

١ - الوعظ والارشاد ٢ - السعادة

أ . محي الدين ، عبد الحكيم

(مترجم) ب . العنوان

ديري ٢١٣ ١٤٢٤ / ٧٧

رقم الإيداع : ١٤٢٤ / ٧٧

ردمك : ٣ - ٥١ - ٨٤٣ - ٩٩٦٠

حقوق الطبع محفوظة

١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

මහා දයාත්විත අති කරුණාත්විත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන්

පැසසුම් සියල්ල සර්වඥාන අල්ලාහ්ට අයත්වේ. මහු ප්‍රශංසා කර මහුගෙන්ම සහාය පතා සිටිමු. අපගේ පාපයන් හට මහුගෙන්ම පවි සමා අයැදීමු. පවි සහ නින්දිත ක්‍රියාවන් හට ලක් නොවී සිටීමටද මහුගෙන්ම සහාය පතමු. කරුණාකර අල්ලාහ් පෙත්වන යහමග කවරෙකු හට ලැබෙන්නේද හෙතෙම නොමග යැවීමට කිසිවෙකුට කළී නොහැකිය. එමෙන්ම අල්ලාහ්ගේ යහ මග කවරෙකුට නොලැබෙන්නේද ඒ තැනැත්තා යහමග කිරීමට කිසිවෙකුට කළී නොහැකිය. තවද වැඳීමට සුදුසු එකම සත්‍ය දෙවියා අල්ලාහ් දෙවිදු හැර අන් කිසිවෙකු නැති බවත්, මුහම්මද් තුමා අල්ලාහ්ගේ කීකරු අත්වැසියා සහ අවසාන වක්තෘ වරයා බවත් මම සාකෂි දරමි.

මුළු මිනිස් සමාජයේම විවිධ රටවල, ප්‍රදේශවල, විවිධ දහමවල, සිද්ධාන්තවල, භාෂාවන්වල, විවිධ රුකියාවන් වල සහ විවිධ වර්ණයෙන් යුත් මිනිසුන් ව්‍යාප්තව ජීවත් වෙති. මහුන් සෑම කෙනෙකුගෙන්ම ‘ඔබ ජීවිතයේ පරමාර්ථය කුමක්ද?’ යනුවෙන් වූ වැදගත් ප්‍රශ්ණයක් මතු කල විට, ඔවුන් සෑමගෙන්ම ලැබෙන එකම උත්තරය සෞභාග්‍යමත් ජීවිතයක් මත අප ජීවිතය ගොඩනැගීම අපගේ පරමාර්ථය වේ’ යනුවෙන් වේ.

එහෙයින් ඒ සියලු දෙනන්ගේ පිළිතුරු මගින් මනාව අවබෝධ වන්නේ මුළු මිනිස් සමාජයේම එකම අභිලාෂය වී ඇත්තේ සත්තෘෂ්ටියෙන් පිරුණු සෞභාග්‍යමත් නිවහල්

4 සෞභාග්‍යමත් ජීවිතය.

ජීවිතයක් ගතකිරීම වෙ යන්න සක්සුදක්සේ පැහැදිලිය. නමුදු ඒ සතුටෙන් පිරුණු සෞභාග්‍යමත් ජීවිතය මුළු මිනිස් සමාජයේම එකම අභිලාෂය බව වැටහෙයි. එහි අවසාන ඉලක්කය සහ බලාපොරොත්තුව නිත්‍ය ස්වර්ගය වෙ යන්න තොරහසකි.

නමුදු සත්‍ය විශ්වාස වන්නෙයකු තම ස්ථිරසාර විශ්වාසය තුළින් ඒ සෞභාග්‍යමත් ජීවිතය ලබා ගැනීමට උත්සාහ දරන්නේය.

සත්‍ය විද්‍යාමාන දේව විශ්වාසය ප්‍රතිකෙෂ්ප කරන මිසදිවුවාදු තම ප්‍රතිකෙෂ්ප සංකල්පය තුළින් සෞභාග්‍යමත් ජීවිතයක් ලබා ගැනීමට උත්සාහ කරන්නේය.

සොරෙකු තම සොරකම් කිරීමේ වෘත්තිය තුළින්, සේසත් වර්ධනය කර ඒ විශාල සේසත් සම්භාරය තුළින් සතුටෙන් පිරුණු සෞභාග්‍යමත් සන්සුන් ජීවිතයක් ලබා ගැනීමට වෙර දරන්නේය. දුරාවාරය තම වෘත්තිය ලෙස කරන්නාද දුරාවාරයේ හැසිරෙමින් සියල්ලෙන් පිරුණු සෞභාග්‍යමත් සන්සුන් ජීවිතයක් ලබා ගැනීමට උත්සාහ දරන්නේය.

මුදල්හදල් සහ සම්පත් එකතු කිරීමෙහි නිරතව සිටින්නාද එසේ සේසත් එකතු කිරීම තුළින් සතුටෙන් පිරුණු ඒ සෞභාග්‍යමත් ජීවිතය ලබාගැනීමට හැකි සෑම උත්සාහයක්ම දරන්නේය.

උසස් තනතුරුවල නිරතව සිටින්නාද ඒ තනතුරු සහ තත්ත්වය තුළින් අති උසස් සෞභාග්‍යමත් සන්සුන් ජීවිතයක් ගොඩ නගා ගැනීමට උත්සාහ දරන්නේය.

බොහෝ බාධක මැද්දේ විවිධ රටවල් අතර විවිධ කාලවල සහ විවිධ අභිලාෂයන් හේතු කොටගෙන

ගමන් කරන්නාද නම සංචාරය තුළින් සෞභාග්‍යමත් ජීවිතයක් තමා සතු කරගැනීමට උත්සාහ දරයි.

තත්ත්වය, නිලය සහ කරන කටයුත්ත කුමක් වුවද, කුමණ අවස්ථාවක වුවද සෑම දෙනාගේම එකම අභිලාෂය, ඉලක්කය වී ඇත්තේ සදා සතුටෙන් පිරුණු සත්තෘෂ්ටිමත් ජීවිතයක් යන්න මනාව පැහැදිලි වේ. තමුදු මිනිසුන් ගෙන් බොහෝ දෙනෙකු නියම සෞභාග්‍ය යනු කුමක්ද, එය ලබාගැනීමට හැකි මාර්ගය කුමක්ද යන්න මනාව වටහා ගැනීමට තවමත් අපොහොසත් වී ඇත. මිනිසුන් ගෙන් බොහෝ දෙනෙකු ලොකික ජීවිතයේ සතුටක් සහ මිහිරක් ලැබුණු හැඟීමකින් ජීවත් වුවද, අන් මාර්ගයකින් මවුන්ගේ සිත්තුල කිව නොහැකි හීතියක්, චංචලයක්, වේදනාවක් සහ අඩු කමක් භුතාකාර අන්දමින් අරක් ගෙන මවුන් විදිමින් පසුවන සාමාන්‍ය සතුට සහ මිහිර විටින්විට අඩපන කරයි. එයට වඩා ඒකාන්තයෙන්ම අනාගතයේදී සිදුවිය හැකි, නොවළක්විය හැකි, තමා වෙත ළඟවීමට කිසිසේත් අකැමැති මරණය ගැන කිව නොහැකි විශාල බියක්ද මිනිසා තුල අරක් ගෙන ඔහු දුකට සහ වේදනාවට පත් කරයි.

මිනිසාට කවදා හෝ සිදුවිය හැකි මරණය ගැන ශුද්ධවූ අල්කුර්ආනය මෙසේ විස්තර කරයි:

﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

‘මබ කුමක් වෙතින් (විශාල බියකින්) පලා දුවන්නේ ද, ඒ මරණය (මිනැම මොහොතක) මබ හමුවන්නේ මය. ඉක්බිති දාගමාන සහ අදාගයමාන දේහි දානය

6 සෞභාග්‍යමත් ජීවිතය.

අන්තරා (වන අල්ලාන් දෙවිදු) වෙත ආපසු පමුණුවනු ලබනු ඇත. (මිහිපිට) බෙ කරමින් හුන් (සියලු) දේ ගැන (ඒකාන්තයෙන්ම මහු බෙට) දන්වන්නේ යයි කියනු මැනව්. (අල්කුර්ආනය 62 : 8)

වත්මන් ලොව

තමා සදහටම බුක්ති ව්දිය යුතු සතුටක් තමා සතු කරගන්නේ කෙසේද යන්න හරිහැටි වටහා ගැනීමට අපොහොසත්ව වත්මන් ලොවේ මිනිසා කිව නොහැකි හිතියකින්, වංචලයකින්, එක්තරා සිත් වේදනාවකින්, කිසිදු සතුටකින් තොරව හුදෙක් සංවේගයකින් සහ ප්‍රභෞලිකාවකින් පිරුණු ජීවිතයක් ගත කරයි. සදහටම බුක්ති ව්දිය හැකි නියම සතුට යනු එය කුමක්දැයි ස්ථිරසාරව වටහා ගැනීමෙන් විනා පහසුවෙන් විසදුමක් ඔප්පු ගන්නට නොහැකි අපහැදිලි එකක් යැයි කීමට නම් එය අසත්‍යයක් නොව. වත්මනයේ මිනිසුන් අතර, විශේෂ වෛද්‍යවරුන්ට පවා සුව කළ නොහැකි, මෙය යැයි ස්ථිරව පහසුවෙන් හදුනා ගෙන කිව නොහැකි, මර්ධනය කළ නොහැකි ලෙඩ රෝග අපමණය. ඒවා කෙසේ බිහි වනවාද කෙසේ පැතිරෙනවාද, ඒවාට සුදුසු ප්‍රතිකාර මොනවාද යන්න හරිහැටි දැනුමක් ලබා ගැනීමට පවා වෛද්‍ය ලොව තවමත් සමත් වී නැත.

වත්මන් මිනිස් සමාජයේ අස්සක් මුල්ලක් නැර හොල්මන් කරමින් බිය ගන්වන විශාල වසංගතයක් බවට ඒඩ්ස් රෝගය පත්වී ඇත. එයට අවුරුදු පතා බිලිවන්නන්ගේ සංඛ්‍යාවද, මරණ මුඛයට ලගා වෙමින් සිටින අයගේ සංඛ්‍යාවද අති විශාලය. එසේම ක්ෂය රෝගය බොහෝ කාලයක් තිස්සේ මිනිස් ජීවිත මිලියන ගණනින්

ගොඳුරු කරගනිමින් මුළු මිනිස් සමාජයටම අහියෝග කරන තවත් රෝගයක් ලෙස හැඳින්විය හැකිය.

තවද විවිධ හේතු මත ඇති වන පරිසර දූෂණය වීම සහ මිනිසාගේ තරක පුරුදු වැනි හේතු නිසා බිලිවන මිනිස් ජීවිත ගණන අතන්ත අප්‍රමාණය.

විවිධ මාර්ගයෙන් නිෂ්පාදිත මත්පැන, මත්ද්‍රව්‍ය සහ අනෙකුත් අයුරෙන් වූ මත් ද්‍රව්‍යයන් විසින් වසරක් වසරක් පාසා බිලිවන මිනිස් ජීවිතද අතන්ත අප්‍රමාණය.

ක්‍රමානුකූල නොවූ වැරදි ක්‍රියාදාම කායික සංසර්ගය සහ අයතන සංවාසයන් පවා මිනිස් ජීවිත සිය දහස් ගණනින් බිලිවීමට තවත් හේතුවකි.

දවසින් දවස විවිධ අත්දැමින් වැඩිවෙමින් පවතින විවිධාකාර අතන්ත අප්‍රමාණ වැරදි, අපරාධ, අනතුරු සහ කොලාහල මගින් විනාශ වන වටිනා මිනිස් ජීවිත කොටි ගණන් යැයි කිව හැකිය.

දේශ සීමා අරගල සහ අනෙකුත් අසල් වැසි රටවල් අතර සිදුවන යුද්ධ සහ ඒ වෙනුවෙන් පාවිච්චි කරන අනතුරුදායක විවිධ විෂ ආයුධ සහ ආයුධ නිෂ්පාදනය කර පරීක්ෂා කිරීම වැනි හේතූන් නිසා විනාශ වන මිනිස් ජීවිත කිව නොහැකි තරම් වේ.

පරිසර දූෂණය වන නිසාද, දුප්පත්කම නිසාද, මත්ද්‍රව්‍ය පෝෂ්‍ය ආහාර සහ ක්‍රියාදාම ආහාර පාවිච්චිය නිසාද දිනෙන් දින වැඩිවෙමින් පවතින මිනිස් ජීවිත නාස්තියද තවත් විශාල ප්‍රමාණයකි.

එසේනම් සියල්ල විපරමෙන් බලන කල සෑම පැත්ත කින්ම මිනිස් ජීවිතයට විශාල තර්ජනයක් හානියක් වේ නම්, මෙය කුමන මාදිලියේ ජීවිතයක්ද, ලොවක්ද? මෙසේ සියලු පැත්තෙන්ම මිනිස් ජීවිතයට තර්ජනයක්ව පවතිද්දී අප ලොකිකව විඳින සිත් සතුට, සෞභාග්‍යමත් ජීවිතය සහ සමාදිය කුමක්ද? මෙසේ දුක් ගැහැට විශාල සාගර රැලිමෙන් එකක් පිට එක අඛණ්ඩව, අනන්ත අප්‍රමාණව පැමිණ මිනිස් සිත සන්තාපයෙන්, සන්ත්‍රාසයෙන්, හීනියෙන්, සැකෙන් පිරුණු කල මිනිස් ජීවිත කළකිරෙන්නට හැකිය. මෙසේ විශාල බාධක මැදදේ යමෙකු ජීවත්වන කල සමහරවිට මහුට මිහිපිට ජීවිත්වීම පවා ප්‍රහේලිකාවක් විය හැකිය. එසේ නම් මිනිසාගේ සන්තෘෂ්ටිමත් ජීවිතයක් පිණිස තෝරා ගෙන පිළිපැදිය යුතු මාර්ගය කුමක්ද, සන්තෘෂ්ටිමත් ජීවිතයක් ගත කිරීමට ඇති සුදුසු ජීවනමග කුමක්ද යනු වෙන් උත්තර සොයමින් ලතවන ප්‍රශ්ණ කීපයක ඉදිරි යෙහි මිනිසා මුනිවන රකිමින් සිටියි.

බටහිර ලොව

වත්මනයේ බොහෝ දෙනෙකු බටහිර ලොව හදුන්වා දෙන සිරිත්විරිත් සහ ගති පැවතුම් කෙරෙහි විශේෂ උනන්දුවක්, ලැදියාවක් දක්වයි. ඒවා මිනිසාට පිළිපැදිය හැකි බව සිතා උසස් ලෙස නම සිත් තුල බහා තක්සේරු කර බලා පිළිපැදීමට උත්සාහ කරති. එසේම මවුන් දෙස භාහිරව බලා මවුන් සතුටෙන් ආරක්ෂාවෙන් නිදහසෙන් සන්සුන්ව නම ජීවිතය ගෙවමින් සිටිති සිතා අප මවුන් දෙස බලන්නේ අති සතුටකිනි. අති සම්භාවණිය අත්දමිනි. නමුදු අප මවුන්ගේ ජීවිතය

මවුන්ගේ ක්‍රියා කලාපය සහ මවුන්ගේ සමාජ තත්වය දෙස මදක් විපරමිත බලන්නේ නම් එහි තත්ත්වය අප සිතනවාටත් වඩා අති අත්ත ගරා වැටුණු එකක් බව පැහැදිලි වනු ඇත. ඒවා ඒ රටවල්වල ජනසන්නිවේදන මාර්ග සහ අනෙකුත් ප්‍රවෘත්ති මාර්ගයම විස්තර කර අපට දැනුම් දෙයි.

මහා බ්‍රිතාන්‍යය

මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ ප්‍රවෘත්ති සේවාවක් එහි මහජන යන්ගේ ජීවිතයේ සමාජ තත්ත්වය ගැන පුළුල් අන්දමින් සමීක්ෂණයක් පවත්වා එහි ප්‍රතිඵල මෙසේ විස්තර කර ඇත. ඒ විස්තර අතරින් මතු සඳහන් කරුණු කාගෙන් කුතුහලයට පත්වුණු කරුණු බවට පත් විය. සියයකට විස්සකටත් නිහකටත් අතර ප්‍රමාණයේ කාන්තාවන් සිදාදියේ ජීවත් වුවද, නොවන්නට ගම්බද ජීවත් වුවද දුෂණය සහ පැහැර ගෙන යෑම් වැනි කරදරවලට පත්වන හෙයින් බොහෝසෙයින් කාන්තාවන් තනිව නිවසින් පිටත්වී යෑමට පවා බියක් දක්වති.

එසේම කාන්තාව නිවසින් පිටවී අසල තැනකට පා ගමණින් යන්නට උවමනාවූ කල පවා සිව් දෙනෙකුට කෙනෙකු ආත්මාරක්ෂාව පිණිස නමා හා පිහියා සහ පිස්තෝල වැනි ආයුධ නම අත් බැගය තුල සඟවා ගෙන රැගෙන යන බව ඒ සමීක්ෂණයේ වාර්තාව වැඩි දුරටත් සඳහන් කරයි.

තවද රටේ ව්‍යාප්ත වී ඇති අපරාධවලින් ස්ත්‍රී දුෂණ වැනි අපරාධ පිටිසර පලාත්වල සියයට විසිහතරක් පමණ වන අතර ලන්ඩන් නුවර එය සියයට නිහක්

පමණ ඉහළින් පසුවන බව සඳහන් වේ.

ඇමෙරිකාව

දියුණුවේ මුදුන් පෙන්නටම පත්වී ඇති ඇමෙරිකාව දියුණු මිනිසාට නිදහසේ ජීවත් විය හැකි රටක් යැයි අප කාගේත් නිගමණය වී ඇත. ඇමෙරිකානු එක්සත් රාධානියේ ප්‍රචාරිත පත්‍රයක් වන 'නිවිස් වික්' සඟරාව ඒ රටේ පවතින අපරාධ ගැන අපේ නිගමණයට ඉදුරාම වෙනස් අදහසක් මෙසේ විස්තර කරයි. '1994 වසරේ පොදුවේ එහි සමාජය ගැන සමීක්ෂණයක් කළ වාර්තා කරුවන්, කිසිදු පවුලක් තම ළමයින් තනියම මහපාරේ ගමන් කිරීමට හෝ ඇවිදීමට හෝ අනුමත නොකරයි. මත්ද්‍රව්‍ය මිත්‍ර මොහොතක තම ළමයින් සොරකම් කර ගෙන යෑමට හෝ පත්තා ගෙන යෑමට හෝ බල හත්කාරකම් කිරීමට හෝ නොවන්තට මහමග ඇති විය හැකි වෙඩි තැබීම් වැනි කරදරවලට මුහුණ පෑමට සිදු වීමට හෝ වැනි අවස්ථාවන් අධික වී ඇති බව නිසාය.

එමණක් නොව, ඒ රටේ නිතර නිතර ඇති වන අපරාධ ගැන විශ්මයට පත්විය හැකි මතු සඳහන් කරුණුද ඒ වාර්තාවේ සඳහන් වී තිබුණි.

වසර 1985-1993 කාලය තුළ සියයට හතළිහක පමණ ළමයින් කිසිදු හේතුවකින් තොරව නිවස අසලද නිවසින් පිට අනිසි ගුවිබාවලට භාජනය වී ඇත. මෙසේ නිතර වන අපරාධයන් සහ කරදර නිසා ඇමෙරිකාවේ ජීවත් වන ළමයින්ගෙන් අඩක් පමණ ඉතා බියෙන් කල් ගෙවති.

ඇමෙරිකාවේ සියයට හැට අටක් පමණ වූ මිනීමැරුම් වැනි දරුණු සාපරාධී ක්‍රියාවන් සිදුවන බව ඒ රටේ විශේෂ අපරාධ මර්ධන අංශය විස්තර කරයි. පෙර

වසරවල සියයට අසූවක් පමණ වූ ඒ අපරාධ 1993 වසරේ එයට වඩා කීප ගුණයක්ම වැඩි වී ඇත.

ඒ වසරේ පෙර වසරවලට වඩා විවිධ අත්දැමේ භාරකම් සියයට පණස් දෙකකින්ද, පැහැරගෙන යෑම් සියයට විසි පහකින්ද අධික වී ඇත.

ඇමෙරිකාවේ ජීවත්වන පවුල්වල ළමයින්ගෙන් අඩක් පමණ මවුන්ගේ දෙමාපියන් පවුල් අවුල්වී දික්කසාද වී මෙන්වී ජීවත්වන හෙයින් දෙමාපියන්ගේ කෙනෙකුගේ යටතෙහි ජීවත් වෙයි.

එහෙයින් බටහිර චිත්තන වාදියෙකු නිව්යෝර්ක් නගරයේ ජීවිතය ගැන විස්තර කරන කල 'ලස්සන පොරෝණයකින් පොරවන ලද පහත් ජීවිතයක්' යනුවෙන් වර්ණනා කර තිබීම එතරම් ආශ්චර්යමත් දෙයක් නොවෙයි.

දුකද සැපද

සුප්‍රසිද්ධ සිනමා නිලියෙකු වන මර්ලින් මන්රෝ සිය දිවි නසා ගත් ඉහළ පෙලේ වැජඹුණු කාන්තාවකි. ඇගේ සියදිවි නසා ගැනීමට හේතුව සොයා ගැනීමේ සමීකෂණයක යෙදුණු කොමිටිය ඇය විසින් ඇගේ මිතුරියකට ලියන ලද ලිපියක්ද සොයා ගත්තේය. ඒ ලිපියේ, කිසිවිටෙක සිනමා ජීවිතයට ඇල්මක් නොදක්වන ලෙස ඇය තම මිතුරියට අනතුරු අගවා තිබුණාය. මඬ මහජනයන් විසින් ප්‍රශංසා කිරීම කෙරෙහි බිය වන්න. මඬට සිනමා පුරයේ අය විසින් කිරීමට හැකි විවිධ කුමන්ත්‍රණ, කරදර සහ අපරාධ කෙරෙහි ප්‍රවේශම් වන්න. මන්දයත් හොඳ උසස් පවුලක ඉපදුණු මා මේ ලෝකයේ කැන ජීවිතයක් ගත කරන පහළ පෙලේ ගැහැණියක් විය හැකිය. සත්සුන්ව මවක් ලෙස සතුටෙන් පිරුණු ජීවිතයක්

ගත කරන්නට අවස්ථාවක් මට අහිමි විය. සියලු ජීවිතවලට වඩා සතුටු විවාහයකින් පසුව ගත කරන පවුල් ජීවිතය උසස් උතුම් සත්සුන් ජීවිතයක් බව මම පසුව වටහා ගත්තෙමි. සැබෑ සතුට ඇත්තේ සමාදාන යෙන්, ප්‍රීතියෙන් ගත කරන පවුල් ජීවිතයක් තුළයි. සත්සුන් පවුල් ජීවිතය කාන්තාවකගේ පමණක් නොවෙයි මිනිස් සමාජයේම විශාල සතුටකි. (කාන්තා සඟරාව)

වරෙක චිත්‍රපට තළවෙකු සහ ගායකයෙකු අතර ඇති වූ දුරකථන සාකච්ඡාවක් එක්තරා මැදපෙරදිග ගුවන් විදුලි සේවයක් විසුරුවා හැරියේය. එහි අසන ලද ප්‍රශ්නයක් සහ එයට දුන් පිළිතුර මෙසේ වේ. 'ඔබ සතුටෙන් කල් ගෙවනවාද? යි මැද පෙරදිග සුප්‍රසිද්ධ ගායකයෙකු වන අඛිදුල් හලීම් සුප්‍රසිද්ධ හොලිවුඩ් සිනමා තළවෙකු වන මොර් ෂෙරීගෙන් විමසුවේය. එයට තළ මොර් ෂෙරීගේ 'මම ජීවිතයේ කිසිවිටෙක සතුටක් විඳිපු බව නොහැගිමි'යි උත්තර දුන්නේය. සුප්‍රසිද්ධ අරාබි ගායක අඛිදුල් හලීම් කෙසේ වුවද, තළ මොර් ෂෙරීගේ කවු බෝයි චිත්‍රපට තුළින් ප්‍රසිද්ධ තළවෙකු බව අප සියලු දෙනාම දන්නා කරුණකි.

නියම සතුට

සංක්‍රීයව කියනවානම් සෞභාග්‍යයෙන් පිරුණු නියම සතුට ලබා ඇත්තේ අප ඉහළ සඳහන් කළ අයගෙන් දුරස්ථ වූ සාමාන්‍ය ජීවිතයක් ගත කරන එක් කොටසක් පමණක් බව සත්සුදක්සේ පැහැදිලි කළ හැකිය. මවුන් දුකෙන්, කරදරයෙන්, දුර්භාග්‍යයෙන් පිරුණු මාවතෙන් ඉවත්වී සඳා සතුටෙන්, ප්‍රීතියෙන් පිරුණු මාවතක් මස්සේ ගමන් කරනවා යැයි කිව හැකිය. අනෙක් අය කිසි

විටෙක නොබැඳු සත්‍ය ගැලවීමේ මාවතක් දෙස බැලූ අය මොවුන්ය. මවුන්ගේ සැලකිල්ල සහ චිත්තනයන් මෙලොව ජීවිතයෙන් ඉක්මවා මිනිසාගේ මරණයට පසු විය හැකි නිත්‍ය ජීවිතය කුමණාකාරද යන්න කෙරෙහි යොමු වී ඇත. මවුන් කවරෙක්දැයි මනාව වටහා ගැනීම අපගේ යුතුකමකි. මවුන් තම නිර්මාතෘවරයා වන සත්‍ය සර්වබල අල්ලාහ් දෙවිඳු විශ්වාස කර මහුට පමණක් වන්දනාමාන කරන්නන්ය. මහු විසින් තහනම් කළ දේ වෙනත් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත්වීද, මහු විසින් පණවන ලද දේ ඒ ආකාරයෙන්ම සම්පූර්ණව ඉටු කරද, මහුගේ විශ්මිත මැවීම් ගැන නිදහසේ කල්පනා කර ඒවා වෙනුවෙන් ප්‍රශංසාමුඛව තූති පුදද, විශ්වයේ විසිරී ඇති මහුගේ අනන්ත අප්‍රමාණ සාධකයන් ගැන සිතා මහුගේ දිව්‍ය හෙළි කිරීම වන පරිශුද්ධවූ අල්කුර්ආන් ග්‍රන්ථය පාරායනය කරද. එය ආඥා කරන සියලු ආඥාවන් නිසි ලෙස පිළිපැදද, තම උවමනාවන් සියල්ල මහුගෙන් විවෘතව අයද මහු වෙතින් පමණක් ඉල්ලමින්ද, මහුගේ කරුණාව සහ දයාව ලබා මහුගේ තෘප්තිය පමණක් ආපේක්ෂාවෙන් කටයුතු කරන්නන්ය.

තමුදු මෙවන්තන්ගෙන් කෙනෙකු තම කුසගින්න නිවා ගන්නට අවශ්‍ය කැම පවා වේලාවට නොලැබුණා වුවද, මහු සතුටෙන් ප්‍රීතියෙන් ලොවට සහ එහි ඇති දේවලට රජා නමා ලෙස තෘප්තිමත් වන්නේය. සර්වබල අල්ලාහ් දෙවිඳු පරිශුද්ධවූ අල්කුර්ආනයේ මෙසේ විස්තර කරයි :

﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا

﴿يَجْمَعُونَ﴾

‘අල්ලාහ්ගේ වරප්‍රසාදයෙන්ද ඔහුගේ දයාලාභාවයෙන්ද (මෙය ඔවුන් වෙත පැමිණ ඇත. එහෙයින්) එහි ඔවුන් සතුටු වෙද්දෙන්. ඔවුන් රැස්කර ඇති (සේසත් වැනි) දෙයට වඩා එය යහපත් යැයි (නබි තුමනි) බො කියනු මැනව්’. (අල්කුර්ආන් 10 : 58)

කවියෙකු මෙසේ විස්තර කරයි : මා සේසත් රැස් කරන විට සතුටට පත්තොවුවෙමි. නමුදු අල්ලාහ්ට බිය බැතියෙකු වන්නා සතුටු සමාධියක සුවය දකියි.

ශ්‍රාධාවන්තයන්ගේ මාර්ගය

ස්ථීරසාර සතුටක් ලබන්නට නම් කුමන මාර්ගයක් පිළිපැදිය යුතුද, කුමක් ගැන විශ්වාස කළ යුතුද, ඒ සඳහා කුමන මාවත සුදුසුද යනුවෙන් අද බොහෝ දෙනෙකු කල්පනා කරමින් පසුවන කල, ශ්‍රාධාවන්තයෙකු කිසිසේත් එවැන්නක් ගැන අස්ථාවර අත්දමින් කල්පනා කර නම සිත අවුල් කර ගන්නේ නැත. එවැන්නක් ගැන සිතා දුක් වන්නේද නැත. මන්දයත් ඔහු ඒ මාවත මැනවින් දැනගෙන ඒ අනුව කටයුතු කරන්නෙක් නිසාය. එසේම සදා සතුවේ කාන්තිය සහ රග්මිය සදා ඔහු පහත් කරමින් පසු වෙයි. ඒ මහා සතුට හුක්නි විදිය යුතුය යන ආශාව අරහයා කටයුතු කරන කල ඔහුගේ මාවතේ ඇති වන සියලු දුක් කරදර සහ බාධකයන් ඉවසා දෛර්යයෙන් ඉදිරියට යෑමට ඔහු ඒවා සුදානම් කර ගන්නේය. එසේ කටයුතු කිරීමෙන් ඔහු ලගාවීමට බලාපොරොත්තු වන ස්ථානයට යෑම පිණිස අධියරෙන් අධියර පෙරට යන්නේය. ඔහු ඉතා පරිශ්‍රමයෙන් එක් අවස්ථාවක් පසු කරන විට බාධා පමුණුවමින් පසුකල

සුතු තවත් කවුක අවස්ථාවක් ඔහුගේ ගමන්ගත හරහා වැටෙන්නේය. එසේ වුවද හෙතෙම ඒ මාවත හරහා ඇති වන දුක් සහ සියලු බාධක සුළුවෙන් තකා ඉවසා ඒ සතුව ලබා ගන්නට උත්සාහ කරන්නේය. එසේ උත්සාහ කරන විට තමාට අවසනාවන්ත යැයි සිතිය හැකි අන්දමින් මරණයක් ඇති වුවද එයින් ඔහුට ලොකිකව කිසිවක් අහිමි නොවන්නේය. නමුදු ඒ වෙනුවට මරණින් මතු ලොවේ අවසානයක් නැති සතුවක ජයක් ඔහු අත්පත් කර ගන්නේය. එසේම අසංඛ්‍යාත දුක් කරදර මැද්දේ දෛර්යයෙන් තම ගමන නොකඩවා කරගෙන යන කල ඔහු තවතවත් උසස් තුමුල තත්ත්වයකට පත් වන්නේය.

වහි පණිවුඩය

නියම සතුව ලබා ගත හැකි මාවත වන්නේ සත්‍ය විශ්වාස වන්තයෙකු ගමන් කරන මාවත බවත්, නියම සතුවක් ලබා ගත හැකි එකම මාවත විශ්වාස වන්ත යෙකු ගමන් කරන මාවත බවත් සර්වඥාන දෙවිදු අල්ලාහ් පරිගුද්ධ වූ අල්කුර්ආනය තුලින් මෙසේ විස්තර කරයි :

﴿وَأَنْ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾

‘ඇත්තෙන්ම මෙය මගේ සෘජුමාර්ගය වේ. එහෙයින් එය අනුගමනය කරනු. (මේ හැර) වෙන මාර්ග අනුගමනය නොකරනු. ඒවා ඔහුගේ ඒ (සත්‍ය) මාර්ගයෙන් මඛ (පහසුවෙන්) ඉවත් කරනු ඇත’. (අල්කුර්ආන් 6 : 153)

මිනිසා ඉදිරිපිට මනාව පැහැදිලි කර දුන් මාවත් දෙකක් වේ. ඒකාන්තයෙන්ම මහු එයින් එක් මාවතක් පිළිපැදිය යුතුය. එසේ නම් අප ඉදිරියෙහි මහා ප්‍රශ්ණ දෙකක් වේ. ඒ ප්‍රශ්ණ දෙක, සම්පූර්ණ සතුව ලබන භාග්‍යවන්තයන් අවසානයේ සේන්ද්‍ර වන ස්ථානය කරා යන මාවත කුමක්ද? සම්පූර්ණයෙන්ම අපරාපිතවූ කණස්සල්ලට පත් වූ දුර්භාග්‍යවන්තයන් අවසානයේ සේන්ද්‍ර වන ස්ථානය කරා යන මාවත කුමක්ද? යන්න වේ. ඒ ස්ථානයන් දෙක මනා ලෙස පැහැදිලි කර නියම පිළිතුර සර්වබල දෙවිදු අල්ලාහ් තම පරිගුද්ධවූ අල්කුර්භාතය තුලින් මෙසේ විස්තර කරයි :

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُّوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ، خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ
وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُوذٍ﴾

දුර්භාග්‍ය වන්තයින් වන මවුන් නම් නිරයේ (අතූල් කර මවුන් එහි දෙනු ලබන වේදනාව විඳ දරා ගන්නට බැරිව) එහි (බුරුවෙකුගේ කැ ගැසිල්ලක් මෙන්) මූලදී මවුන්ට එහි (දුක්) සුසුම් ලැමත් (පසුව තම අවාසනා වන්තකම ගැන කණස්සල්ලෙන්) ඉකිබිදීමත්ය. තවද මඟගේ දෙවිදුගේ මනාපය නොවන්නට අහස් සහ පොළොව පවතිනතාක් කල් මවුන් ඒ (නිරය) හිම සදා පසු වනු ඇත. සැබැවින්ම මඟගේ දෙවියා මහු සිතන දේ (කිසිදු බාදාවකින් තොරව කප්පාහිතව) කරන්නේය.

භාග්‍ය වත්තයින් වන මවුන් නම් ජන්තා (නම් උසස් ස්වර්ගය) හි (ආතුල් වත්තෝ) ය. ඔබ දෙවිදුගේ මනාපය නොවත්තට අහස සහ පොළොව පවතින තාක් කල් මහු එහි (සදා සතුටෙන්) පසුවනු ඇත. එය අපරිච්චිත අනුග්‍රහයක් (ලෙස සදා පවතින්නේය). (අල්කුර්ආන් 11 : 106-108)

තමාද සුවර්ගයට ආතුල්වී එසේ භාග්‍ය වත්තයින් වත්තට නම් කුමක් කළ යුතු දැයි කෙනෙකු විමසුවා නම් එයට සර්ව ඥාන දෙවිදු අල්ලාහ්ම තම පරිගුද්ධ අල්කුර්ආනය තුළින් මෙසේ පිළිවදන් දෙයි:

﴿فَمَنْ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى، وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾

ඇත්තෙන්ම මාගෙන් ඔබට මගේ සුමග පැමිණ ඇත. මගේ යහමග පිළිපදින්නේ කවරෙක්ද මහු නොමග නොයන්නේය. දුර්භාග්‍ය වත්තයෙක්ද නොවන්නේය.

යමෙකු මගේ උපදේශය (වන යහමගෙන්)ත් වැළකෙන්නේද සැලැවිත්ම මහුට පීඩා සහිත ජීවිතයක් වේ. තවද පරමාන්ත දිනයේ අත්ධයෙකු ලෙස අප මහු (නැගිටවා මො විමසුම පිණිස) එක්රැස් කරමු. (අල්කුර්ආන් 20 : 123-124)

තවද, යහකමෙහි නියැළෙන විශ්වාස වත්තයින් හට පුදන විශාල දීමනාව ගැන සර්වබල දෙවිදු අල්ලාහ් පරිගුද්ධවූ අල්කුර්ආනයේ පැහැදිලිව මෙසේ විස්තර කරයි

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

පුරුෂයෙකු හෝ ස්ත්‍රියෙකු හෝ යමෙකු මහු විශ්වාස වන්තයෙකු වී (සන්මාර්ගයට අධාල) යහකම් කරන්නේ නම් සැබැවින්ම අප මවුන්ට (සෞභාග්‍යවත්) සුවද වත් යහ දිවි පෙවෙතක් දෙන්නෙමු. තවද අප මවුන්ට මවුන් කරමින් හුන් දැයෙහි (එලොව) ඉතා හොඳ ඵලවිපාකද ලබා දෙමු. (අල්කූර්ආන් 16 : 97)

භාග්‍ය වන්තයෙකු හැකිතාක් අයුරෙන් අල්ලාහ් දෙව්දුට කීකරු වී කටයුතු කළ යුතු අතර සියලු වන්දනාමාන පිරිසිදු වෙටතාවෙන් අල්ලාහ්ට පමණක් කර පීවත්වන කල මහු ඒ අයුරෙන්ම කිව නොහැකි සතුවක් ලබන් තේය. එසේම මහු අල්ලාහ්ට වන්දනාමානයන් සහ මහුගේ යුතුකම් ඉටුකිරීමෙහි කෙතරම් උදාසීනව කටයුතු කරන්නේද හෙතෙම ලබන සතුවද ඒ විලසින්ම අඩු වෙයි.

එහෙයින් සත්‍ය විශ්වාස වන්තයෙකුගේ සිත සැමවිටම සන්සුන්ව, සතුටින්, නිදහසින් මහුට කියා සම්පූර්ණව කීකරු වීමට යමෙකු ඇති බවත්, කිසිවක් නොහිලිහී මුළු විශ්වයම මහුගේ පාලනය යටතේ පසුවන බවත් මනාව වටහා ගෙන සිටී. වරෙක මුහම්මද් නබි තුමා මෙසේ පැවසූහ: 'දේව විශ්වාස වන්තයෙකුගේ සියලු කටයුතු ආශ්චර්යමත් අත්දමින් වේ. මහුගේ සියලු කටයුත්තන් පින් ලෙස වන්නේය. එවැනි අවස්ථාවක් ඇත්තේ සත්‍ය විශ්වාස වන්තයෙකුට පමණි. මහුට සතුව ගෙන දෙන පුවතක් ලැබුණා නම් ඒ වෙනුවෙන් මහු අල්ලාහ් දෙව්දුට හිතාන්තව ස්තූති වන්න වෙයි. එය මහුට පිතක් ගෙන

දෙන්නේය. මහුට යම් නපුරක්, කරදරයක් වූ කල වෙනුවෙන් මහු ඉවසුමෙන් කටයුතු කරයි. එයද මහුට පිනක් ගෙන දෙන්නේය'. සෑම මොහොතකම නියම සතුවක් සිත් පිනවීමක් ලබා ගන්නට හැක්කේ මුහුමමද් නඹි තුමාගේ මෙම කියමන අනුව ජීවිතය හැඩ ගස්වා ගැනීමෙන් පමණක් බව තරයේ වටහා ගත යුතුය.

සතුව යනු කුමක්ද?

ඇත්තෙන්ම නියම සතුව යනු කිසිවෙකුට සිය තයනෙන් දැකිය නොහැකි දෙයකි, චිත්තනයෙන් සිනෙන්, මැනිය නොහැකි පහසුවෙන් වටහා ගත නොහැකි දෙයකි, කිසි විටෙක මුදලෙන් තත්වයෙන් මිලදී ගත නොහැකි දෙයකි.

සතුව යනු සිත් ප්‍රීතියෙන්, සිත් සන්සුනෙන් මිනිසා තම පැවැත්වියයෙන් හැගිය හැකි දෙයකි. සතුව මිනිසාගේ අභ්‍යන්තරයෙන් මිස සිටස්තරයෙන් ඇති වන දෙයක් හෝ ගලන්නක් හෝ නොවේ.

සත්තෘෂ්ටිමත් කාන්තාව

සත්තෘෂ්ටිමත් කාන්තාවකගේ සිද්ධියක් පොතක මෙසේ සඳහන් වෙයි. වරෙක තම බිරිඳ හා සුළු කෝපයකට පත්වූ සෑමියෙක් 'මා මඟ දුර්භාග්‍ය වන්නයෙකු කරනවා' යනුවෙන් කෝපවිෂ්ටව පවසා ඇත. මහුගේ කතාවට සාන්තදාන්තව ඇහුම්කන් දුන් මහුගේ බිරිඳ 'මඟ මට භාග්‍යයක් දෙන්න බැරි වූවා සේ මාව දුර්භාග්‍ය වන්න යෙකු ලෙසටද පත් කරන්නට මඟට පුළුවන් කමක් නැත්' යි පැවසුවේය. ඇගේ උත්තරයෙන් තවත් කෝපයට පත්වූ සෑමියා මඟ දුර්භාග්‍ය වන්නයෙකු කිරීමට හැකියාවක් නැතැයි මඟ සිතනවාද? යි විමසුවේය. එයට ඇය ස්ථීර

ලෙස 'මට දෙන සතුට මබගේ පඩියෙන් නම් මබ මට වියදමට නොදී නවත්වනු ඇත. මා පළඳින ආභරණවල නම් ඒවා පළඳිමෙන් මා වලක්වනු ඇත. නමුදු සතුට මබගෙන් හෝ අන් කෙනෙකු විසින් හෝ ලබා දෙන්නට බැරි දෙයක් ලෙස තිබෙන කල මබ කෙසේ මා දුර් භාග්‍ය වන්නයෙකු කරන්නද?' යි ඇය උත්තර දුන්නාය. 'මා මගේ සතුට සහ භාග්‍යවත්තකම මගේ ශ්‍රධාවත්ත කමෙන් ලබා ගන්නවා. මගේ ශ්‍රධාවත්තකම පවතින්නේ මගේ සිතේ මිස අන් කිසි තැනක නොවේ. අන් කෙනෙකුගේ යටතෙහිද නොවෙයි, මගේ සිත මගේ කරුණාබර දෙවියා මිස අන් කිසි කෙනෙකුට හසුරු වන්නටත් බැරිය' යනුවෙන්ද පැවසුවාය.

ලැබුණු දේ කෙරෙහි තෘප්තිමත් වීම

'අල්ලාහ්ගේ ස්වර්ගයේ වාසය කළා' නමින් ග්‍රන්ථය සකසූ සුප්‍රසිද්ධ ගත් කරුවෙකු වන එෆ්. එස්. බට්ලි නම් ග්‍රන්ථයේ මෙසේ විස්තර කරයි. 'මම ජීවිතය කාලය තුළ හැදැරූ ලොව ගැන මදක් දැක බලා ගැනීම පිණිස වර්ෂ 1918 දී පිටත්වුනෙමි. අප්‍රිකානු මහාද්වීපයේ නිරිත දිග රටවල්වල සමහර ගම්වලට ගිය අවස්ථාවේ එහි පිටිසර කාන්තාරවල ජීවත්වන සමහර අරාබි පරම්පරාවෙන් පැවත එන සමූහයන් සමග එක් වන්නට අවස්ථාවක් උදා විය. අවුරුදු හතක් පමණ කාලයක් මවුන් සමග වාසය කළෙමි. එහිදී මවුන්ගේ ස්වභාෂාව මැනවින් හදාරා ඒ භාෂාවේ මනා දැනුමක් ලබා ගත්තෙමි. මවුන්ගේ ආඥා ආඥා ගත්තෙමි. මවුන්ගෙන් කෙනෙකු මෙන් පිටිසර කාන්තාරවල තනා තිබුණු කුඩාරම්වල රූ ගත කිරීමට පුරුදු වුනෙමි. මවුන්ගේ ආභාරය අනුභව කර මවුන්ගේ

පාරම්පරික වෘත්තිය වන එළඹුමට පාලනය කරගෙන මවුන්ගෙන් කෙනෙකු මෙන් මගේ ජීවිතය ගත කළෙමි.

ඒ අවස්ථාවේ ඉස්ලාම් දහම ගැන මවුන්ගෙන් මනාව දැන ගත්තෙමි. එය දැනුම කොපමණ විශාල නම් වක්තෘ මුහුම්වද තුමා ගැන තරමක හොඳ ග්‍රන්ථයක් සකස් කරන්නට තරම් ඒ දැනුම ප්‍රමාණවත් විය. තවද මා ඒ ස්වදේශිකයන් සමග ජීවත්වූ වකවානුව අමතක කළ නොහැකි අත් දැකීමත් රාශියක් අත්පත් කර දෙන්නට සමත් විය. අඩු පහසුකම් වුවද සිත් ශාන්තිය සහ සතුට විඳින්නට තරම් ඒ දැනුම මට ඉවහල් විය.

සිත් වංචලය දමනය කිරීම

තවද මහු තම අත්දැකීම ගැන ඒ ග්‍රන්ථයේ මෙසේ විස්තර කරයි: මනාම අවස්ථාවක සිත් වංචලය සහ නොසන්සුත දමනය කරන අයුරු ඒ සිටිසර අරාබි ජාතීන්ගෙන් මම මනාව වටහා ගත්තෙමි. මවුන් දහමෙන් මුස්ලිම්වරු පමණක් නොව, සර්වඛල අල්ලාහ් දෙවිදුගේ පරමිකුම සහ දෙදවය කෙරෙහි ස්ථිර විශ්වාසයෙන් ජීවත්වූ අතර ඒ විශ්වාසය මවුන් සන්සුතේ ජීවත්වන්නට රුකුලක් බවටද පත් කරගෙන සිටියහ. එසේම ජීවිතය සැහැල්ලු දෙයක් බවට පිළිගන්නටද පරිවර්ථනය කර ගන්නටද ඒ විශ්වාසය මවුන් මනාව යොදා ගත්හ.

තවද මවුන් තම ජීවිත මංපෙත්තේ හමුවන සියලු සණයේ කාර්යයන් ගැන කිසිදු දුකක් හෝ සන්තාපයක් ලෙස හෝ නොපිළිගත්හ. වෙනුවට අල්ලාහ් දෙවිදු විසින් කාහට කුමක් ලියා තිබේද එය අනිවාර්යයෙන්ම සිදුවනු ඇතැයි ස්ථිර විශ්වාසයකින් පසු වූහ. එහෙයින් යම්

අකරුනැඹිබක් හෝ දුකක් හෝ ඇති වන්නේ නම්, එය අල්ලාහ් දෙවිදුගේ පෙරමිනුම හෝ දෙදෙවිය මත සිදුවන කරුණක් බව ස්ථිර විශ්වාසයෙන් පිළි ගත්හ. මා මෙසේ පැවසුවද මවුන් දෙවිදු අල්ලාහ්ගේ පෙරමිනුම පමණක් පිළිගෙන කිසිදෙයක් ස්වෝත්සාහයෙන් කටයුතු නොකළ සිටියා යැයි නොසිතන්න. මේවා මගේ සිතට තදින් කැවැදුණු මවුන්ගේ පැහැදිලි ජීවනමගේ සමහර වැදගත් තොරතුරුය.

දුක්කරදරවලදී ස්ථිරව සිටීම

දවසක්දා බලාපොරොත්තු නොවූ අත්දමින් භ්‍යාතක සුළිසුළුගක් හමන්නට විය. තමා හා විශාල ප්‍රමාණයක සිතිදු වැලිද මසවා ගෙන රශ්ණයෙන් හෙබි මහා කතරන් පටන්ගත් ඒ මහා සුළිසුළුග මධ්‍යදරණී මුහුදද වෙගයෙන් පසු කර ප්‍රශංසේ රයින් ගත මිටියාවන සිසාරා ඒ වැළි අතුරන්නට විය. ඒ සුළිසුළුග මගේ සණව වැඩි තිබුණු හිසකෙස් මුළින්ම උදුරා දමන්නට තරම් එකක් වූ අතර ඒ වෙදනාව තිසා මා පිස්සෙකු බවට පත්වෙදෝ යනුවෙන් සිතන්නට තරම් දරුණු එකක් විය. නමුදු ඒ පිටිසර අරාබි ජාතිකයන් ඒ ගැන එතරම් විශාල අත්දමින් නොතැකූහ. මන්දයත් කොපමණ වෙගයෙන් සුළුම හැමුවද පුරුදු පරිදි මවුන් තමන්ගේ පාඩුවේ තම කටයුත්තන් හි තිරන වන්නෝය.

එසේ දරුණු අත්දැකීම්වලට මුහුණ දෙන සියලු අවස්ථාවන්හිදීම මවුන් පුරුදු පරිදි සෘජුව තම උරහිස සොලවා 'මෙය ලියවී ඇති පෙරමිනුමක් දෙදෙවියක්' යනුවෙන් සාමාන්‍යයෙන් පවසා කිසිම තැකීමකින් තොරව තම කටයුත්තන්හි තිරන වන්නාහ. එසේම

මෙවන් දරුණු සුළිසුළුග නිසා තම ආභාරය වෙනුවෙන් ඇති කුඩා බැටළු පැටවුන් විනාශ වන්නට පෙර ඒවා කපා තම ආභාරය පිණිස යොදා ගනිතිහ පසුව තමන් සතුව ඇති ඉතිරි බැටළුවන් ජල පහසුකම් ඇති මද සුළුගින් පෝෂණය වන දිසාවක් බලා යොමු කරති.

පසුව මවුන් තම ජෛවික කටයුත්ත කිසිදු චිත්ත කරදරයකින් තොරව ඒකිතෙකාට අවලාද නොකර පුරුදු පරිදි කර ගෙන යන්නට වග බලා ගනිති.

ඒ ගෝත්‍රය නියෝජනය කරන නායකයා පොදුවේ මෙසේ පැවසුවේය: මේ සුළුගෙන් අපට කිසිදු විශාල අලාභයක් හෝ හානියක් හෝ සිදු වී නැත වගයි. තිරීමාණයන් වන අප කවදා හෝ නැතිවන අයුරු විනාශ වන අයුරු තිරීමාණය වී ඇති බව වටහා ගන්න. නමුදු සියලු ප්‍රශංසාවන් ස්තූතිය අයත් වන්නේ සර්වබල අල්ලාන් දෙවිදුට පමණි. තවද සුළුගෙන් පසු අපගේ බැටළු සම්පතෙන් සියයට හතළිහක් පමණ ඒවා ඉතිරි වී ඇතහ එයින් අපට හැකි අයුරෙන් උනන්දුවෙන් අපගේ ඉතිරි කටයුත්තන් හි යෙදෙන්නට පටන් ගත හැකිය.

සතුව කළුළ

ඇමෙරිකානු එක්සත් ජනපදයේ ධනවත් කෙනෙකු සතුව විශාල වෙළඳ ව්‍යාපාරයන් කීපයක්ම විය. එහි එක් අංශයක මුස්ලිම් තරුණයෙකු සේවය කළේය. එහි අයිතිකරුවා තම ව්‍යාපාරය තැරවීමට පැමිණෙන සෑම අවස්ථාවකම ඒ තරුණයාගේ මුහුණ සිනාමුසුව තිබෙනු මහු අවධානය කිරීමට අමතක කළේය. නමුදු අනෙක් සේවකයන්ගේ මුහුණු එසේ සෑම අවස්ථාවම මදහසින්

පිරුණු එකක් බව හෙතෙම කුදුටුවේය. දවසක්දා සේවා ස්ථනයේ අයිතිකරුවා නම සේවාස්ථානය නැරඹීමට ගිය අවස්ථාවේ ඒ තරුණ මුස්ලිම් සේවකයා අමතා මහු සෑම මොහොතකම සතුවෙන් පසුවන්නට හේතුව කුමක්දැ යි විමසුවේය. එයට මුල්ම හේතුව නමා මුස්ලිම් වරයෙක් බවත් අල්ලාන් දෙවිදුට බියවී කටයුතු කරන නම ශ්‍රද්ධා වන්තකම තුලින් සතුවීන් පසුවන බවත් උත්තර දුන්නේය. එසේ නම් නමාත් මුස්ලිම්වරයෙකු වුවා නම් සදා සතුවෙන් සිටිය හැකිදැයි මහු බැගැපත්ව විමසුවේය. සැබැවින්ම මව යනුවෙන් පිළිතුරු දුන් තරුණයා පසුව නම සේවා ස්ථානයේ අයිතිකරුවා අසල නගරයේ පිහිටි ඉස්ලාමීය මද්‍යස්ථානයකට කැඳවා ගෙන ගියේය. ලැබුණු සෑම අවස්ථාවකම ඉස්ලාමීය මධ්‍යස්ථානය වෙත ගිය මහු ඉස්ලාම් දහම ගැන පැහැදි නොමෝ දිනකින් සිත් සතුවෙන් ඉස්ලාම් දහම වැළඳ ගත්තේය.

ඉස්ලාම් දහම පිළිගත් මහු ඉකිබිදීමින් හඬන්නට පටන් ගත්තේය. මහු අඬන්නට හේතුව ගැන විමසූ කල ‘මා මගේ ජීවිත කාලයේ මුල්වරට සතුවක් තෘප්තියක් විඳපු දවස අදයි’ යනුවෙන් මහු පිළිතුරු දුන්නේය. සිත් සතුව සහ එහි උසස්කම ගැන අල්ලාන් දෙවිදු අල්කුර්ආනයේ මෙසේ විස්තර කරයි :

﴿ أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ فَوَيْلٌ

لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾

‘අල්ලාන් යමෙකුගේ සිත් ඉස්ලාම් දහම වෙනුවෙන් විස්ථාර කරන්නේද හෙතෙම නම දෙවිදුගේ නොමද කාන්තියෙහි පසු වන්නේය. තවද අල්ලාන් (ගේ සාධක

පිළිගෙන ඒවා) මෙතෙහි නොකිරීමෙහි කාලය සිත් සහ වෙදෝ ඔවුන්ට විනාශයකි. මෙවැන්නන් ප්‍රකට නොමගෙහි (පසු වන්නන්) ය'. (අල්කුර්ආන් 39 : 22)

සුප්‍රසිද්ධ ඉස්ලාමීය විද්වතෙකු වන ඉබ්නු කයිශුම් ජවසි තුමා සතුව ගැන මෙසේ විස්තර කරයි :

අල්ලාහ්ගේ අනපනත්වලට කීකරුව කටයුතු කරන අතවැසියෙකු සතුවෙන් පසුවනවාදැයි පහසුවෙන් උරගා බැලිය හැකිය. ඒවා ඔහු යම් අනුග්‍රහයක් ලැබූ විට ඒ වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ට ස්තූති කරනු ඇත. ඔහු යම් පරීක්ෂයට භාජනය වූ කල ඒ වෙනුවෙන් ඉවසුමෙන් සන්සුනෙන් කටයුතු කරනු ඇත. ඔහු යම් පවක් කළා නම් ඒ වෙනුවෙන් සිත් කම්පා වී වහා පව සමා අයදිනු ඇත.

මේ කරුණු තුන කෙතෙකුගේ සතුවට මුල්වන අතර, ඒ කරුණු තුන යමෙකු සතුව වේ නම් එය ඔහු එලොව සහ මෙලොව යන දෙලොවම ජය ගැනීමට වූ ජ්‍යෙෂ්ඨ නිමිත්තකි. එසේ මේ තුන් කරුණු සත්‍ය විශ්වාස වන්නයෙකු කෙරෙහි සදා පවතින්නේය.

අනුග්‍රහයන් වෙනුවෙන් ස්තූති වන්න වීම

තවද අතවැසියෙකු අල්ලාහ් ඔහු වෙත පිරිනැමූ අනුග්‍රහය අබණ්ඩව ලබන කල ඒ අනුග්‍රහයන් වටහාගෙන ඒ වෙනුවෙන් අති සතුවට පත් වන්නේය. අනුග්‍රහයන් පිණිස නිතර නිතර අල්ලාහ් දෙවිදුට තූති පුද කරන්නේ සත්‍ය විශ්වාස වන්නයෙකු පමණි. ඒ හැර අන්කිසිවෙකු එහි නියම සතුව නොවිඳින්නේය. තවද කරුණාබර අල්ලාහ් දෙවිදු අප මත හෙලූ අප්‍රමාණ අනුග්‍රහයන් හට

මහුට ස්තුති වන්ත වනවා නම් එය මතු සඳහන් කොන්දේසි පහක් මත වේ.

- ස්තුති වන්ත විය යුත්තා ස්තුතිය පිරිනැමිය යුතු දෙවිදුට යටහත්පහත්ව කටයුතු කළ යුතුය.
- සෑම මොහොතකම අල්ලාහ් කෙරෙහි ප්‍රිය විය යුතුය.
- ලැබූ ඒ වරප්‍රසාධයන් සහ අනුග්‍රහයන් අල්ලාහ් වෙතින් ලැබුණු බව සිලි ගත යුතුය.
- ලැබූ අනුග්‍රහය වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ට නොපමාව තුනි පුද කළ යුතුය.
- අල්ලාහ් අකැමැති දේ මගින් ලබා ගත් අනුග්‍රහයන් භාවිතා නොකළ යුතුය.

එහෙයින් අප පෙර සඳහන් කළ කරුණු පහ අනුව කට යුතු කරන්නේ කවරෙක්ද හෙතෙම දෙලොව ප්‍රීතියම තමා සතු කර ගත් භාග්‍යවන්තයා වන්නේය. ඒවායෙන් එකක් හෝ කිරීමෙන් වළකින්නේ නම් හෙතෙම දුර්භාග්‍ය වන්නෙයකු වන්නේය.

දුක් ඉවසීම

ඉවසුමෙන් කටයුතු කිරීම මතු සඳහන් කොන්දේසි මත විස්තර කළ හැකිය :

- අත්වන දුක්කරදරවලදී කෝපයට පත් නොවී ඒවා ඉවසුමෙන් දමනය කිරීම.
- තමාට ඇතිවූ දුක්කරදර සෑම කෙනෙකුටම දැනුම්

නොදී ඒවා පිටස්තරයන් අතර පැතිර විමෙන් වැළකී සිටිය යුතුය.

- නමාට අත්වූ දුක්කරදර අවස්ථාවන්හි මුහුණේ ගසා ගනිමින් කොණ්ඨෙඩ සිසිකඩ කඩා දමා ගෙන ඇඳුම් ඉරාගෙන අතුන්ගේ විවේචනයට භාජනය වන අයුරු අඩා විලාප නොනගා ඉවසිල්ලෙන් කටයුතු කළ යුතුය.

අප ඉහත පෙන්වා දුන් තුන් ආකාරයට කෙනෙකු නම දුක්කරදර සහ ගැහැට හැකි අයුරෙන් දමනය කර ගැනීමට වග බලා යුතුව ඇත. යමෙකු නමාට අත්වන දුක්කරදර අවස්ථාවන්හි ඉවසීමෙන් කටයුතු කරන්නේ නම් මහුගේ ඒ දුක් කරදර මහුට අනුග්‍රහයක් ලෙසද, මහුගේ පරිකෂණයන් මහුට අත්වුණු වරප්‍රසාදයන් ලෙසටද වී, මහු අකැමැති දේ කැමැති දේ බවටද පරිවර්ථනය වන්නේය.

පව සමාව සහ පශ්චාත්තාපය

අල්ලාහ් දෙවිදු නම කීකරු අනවාසියකුට එලොව මෙලොව දෙලොව සතුවම පිරිනැමීමට බලාපො රොත්තු වන්නේ නම් මහු පව සමා අයැදින්නටත් පශ්චාත්තාප විමටත් අවස්ථාව ලබා දෙන්නේය. එසේම මහු කළ පාප යන් සිහිකර මා මේ මේ පාප කර්මයන් කළා යනු වෙන් එවා විස්තර කර නමා ඒවා ඉතා පහළ තත්ත්ව යක සිට කළ බවත්, ඒවායෙන් ඉවත් වන්නට මහු ගොත්ම උදව් උපකාර පැතීමටත්, මහුගේ සියලු උවම නාවත් මහු මතම පැවරීමටත්, ඒ වෙනුවෙන් මහුගොත්ම ප්‍රාර්ථනා පැතීමටත් අදහස් කරන්නේය. තවද සියලු කුසල් කර්මයන් කර ඒ මගින් මහු කෙරෙහි

ලිගාවීමට හෙතෙම අල්ලාහ් දෙවිදු වෙනුවෙන් කැප වන කල අල්ලාහ් ඒ අතවාසියාගේ පව සහ අනෙකුත් වැරදි ඔහු වෙනුවෙන් වූ අනුග්‍රහයක් ලෙස පරිවර්ථනය කරන්නේය. එවිට අල්ලාහ් දෙවිදුගේ පරම සතුරා වන ඡයි තාන් ඔහු ඒ වැරදිවල නැවතත් සම්බන්ධ නොවී සිටීම ගැන අතීතයින්ම දුකට පත් වන්නේය.

පව කරන අතවාසියෙකු ස්වර්ගයට පිවිසෙන බවත්, කුසල් කර්මයන් කළ නැතැත්තා නිරයට යන බවත් අපගේ සමහර පැරැන්නන් පවසා ඇත්තේ මේ හේතුව නිසා විය හැකිය. එය කෙසේ වන්නදැයි ඔබ විශ්මයෙන් විමසිය හැකිය. අල්ලාහ්ගේ අතවාසියෙකු වැරද්දෙහි බැඳේ. තමුදු වැරදි කළ ඒ නැතැත්තා ඒ වෙනුවෙන් වූ අඩුවම අද පැමිණේදෝ හෙට පැමිණේදෝ යනුවෙන් බියවී සිත් වදනාවට පත් වෙමින් ලැප්ඡාවෙන් පසු වන්නේය. ඔහු එසේ තමා කළ වැරදි ගැන පසුතැවිලි වෙද්දී ඒ වරද සහ ඔහුගේ පසුතැවිල්ල ඔහුගේ දෙලොව ජය ග්‍රහණයට හේතු වන්නේය. තවද ඔහු කළ ඒ වැරදි, පව පින් සහ යහකම්වලට වඩා සතුටක් සෙවීම පිණිස ඔහුට බොහෝ අන්දමින් ප්‍රයෝජනවත් වන්නේය.

අහංකාර කමේ විපාකය

තවද අතවාසියෙකු විවිධ යහකම්වල නියැලී පසුව ඒවා ඔහුගේ තක්සේරුව අනුව බොහෝ බව කල්පනා කර සමහරවිට මා එසේ කළා, මෙසේ කළා යනුවෙන් ආඩ මිඛරයෙන් සහ උඩගුකමෙන් කියා පායි. ඔහු ඒවා ගැන කොපමණ දුරට පවසනාද කිව්නම් එසේ කීමෙන් සමහරවිට ඔහුගේ යහකම් සියල්ල විනාශ වන්නට

හැකිය. එහෙයින් අල්ලාහ් දෙවිදු නම අනවැසියෙකුට පිනක් තීරණය කළා නම් ඒ නිමිත් තෙත් මහු සමහර දුක්කරදරවලට භාජනය කර පරීක්ෂණයට භාජණය කර වනු ඇත. එය කොපමණ දුරට වේ නම් ඒ අනවැසියා තමා වෙතින් සරණ පැතීමටද, තමා අල්ප කෙතෙකු බවට පිළිගැනීමටද තරම් තත්ත්වයකට අල්ලාහ් මහු පත් කරන්නේය. එසේ නොවන්නට මහු කළ යහකම් නිසා මහු ආඩම්බරයට අභාකාරයට පත්ව විනයා වන්නට තරම් ඒ යහකම් ප්‍රගුණ කර මහුට මො පාන්නේය.

භාග්‍යවත්තයින්

මතුලොවට පෙර මෙලොවෙහිම නියම සතුව ලබා ඒවායේ සුවය විදින්නත් කෙසේ පසුවනවාද? මහුන්ගේ කතා, ක්‍රියාවන් සහ මහුන්ගේ අනෙකුත් කටයුතු තුලින් මවුත් කුමණ තත්ත්වය පසුවනවාදැයි මදක් සිතා බැලිය යුතුය.

එහෙයින් භාග්‍යවත්තයින් අල්ලාහ් දෙවිදුට කීකරු වී, පිරිසිදු වෙළුමාවෙන් අල්ලාහ්ගේ ආඥාවන් නිසිලෙස ඉටු කර, කිසිදු ආදේශ කිරීමකින් හෝ වෙනස් කිරීමකින් තොරව, මහුට පමණක් යහ කර්මයන් කර, සුප්ප්ද සහ රුකුළු වැනි වන්දනාමානවයන් නියම ලෙස ඉටුකර, උප වාස ශිලයෙහි යෙදී, මහු අනුමත කළ දේ පමණක් කර, මහු විසින් තහනම් කළ දේ වෙතින් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත්වී සම්පූර්ණයෙන්ම මහුට පමණක් යටත්වී කටයුතු කරනු ඇතැය එසේ කිරීමෙන් විනා අන් කිසිදු ආකාර යකින් සතුවූ විය නොහැකි බව වටහා ගත යුතුය.

එහෙයින් කෙතෙකුගේ නියම සතුව නම මැවුම් කරුවා වන අල්ලාහ් දෙවිදුට පමණක් කීකරු වී යට

හත් පහත්ව වන්දනාමාන කිරීමෙන් ලබාගන්නා අතර, තම දෙවිදු විසින් පෙරමිනුමක් ලෙස තීරණය කර ඇති දෙදවය පිළිගනිමින් ඒවා නොවරදවා එලෙසම සිදුවනු ඇතැයි සිත්සතුවෙන් පිළි ගැනීමෙහිද පිහිටා ඇත.

දුකට සහ සිත් වේදනාවට පිළියම

කෙනෙකුට ඇතිවන කරදර, සිත් වේදනාව සහ කණස් සල්ල වැන්න මහු වෙතින් කෙසේ තුරන් කර ඒවා සතුවට හරවා ගත යුතුද යන්න වක්තෘ මුහම්මද් තුමා පෙන්වා දී ඇත. යමෙකුට එසේ සිත් වේදනාවක් සහ කණස්සල්ලක් ඇතිවූ විට මෙසේ ප්‍රාර්ථනා කළ යුතු බව මුහම්මද් තබි තුමා දෙසූහ : ‘අල්ලාහුමිම ඉන්නි අබ්දුක, ඉබ්නු අබ්දික, වඉබ්නු අමතික. තාසියති බියදික. මාලිත් ෆී හුක්මික. උද්දුත් ෆිය කළාඋක. සම්මියත බිහි තෆ්සික. අව අත්සල්තහු ෆී කිතාබික. එව අල්ලම්තහු අහදත් මින් කල්කික. අව ඉස්තෘස්ඊත බිහි ෆී ඉල්මිල් ගයිබ් ඉන්දික. අත් තප්අලල් කුර්ආතල් අලිම් රබීඅ කල්බී. වනුර් සද්ඊ, වජ්ලාව හුස්නී, වදහාබ හම්මී’ (තේරුම : මාගේ දෙවියනි, සැබැවින්ම මම ඔබගේ වහලා වෙමි. ඔබගේ වහලුන්ගේ සහ වහලියන්ගේ ළමයා වෙමි. අපගේ පෙර නළලේ කෙසග ඔබ අන්තය. ඔබගේ පාලනය අප මත වේ. අප කෙරෙහි වූ ඔබගේ තීන්දුව යුක්ති සහගතය. ඔබ, ඔබ වෙනුවෙන් තබා ගත් නාමයන්, මබ, ඔබගේ ග්‍රන්ථයේ පහළ කළ නාමයන්, ඔබගේ තිර්මාණයන්ගෙන් කෙනෙකුට ඔබ ඉගැන්වූ නාමයන්, ඔබගේ අදායාමාන ජදානයෙන් ඔබ තෝරා ගත් නාමයන් වන ඔබගේ සියලු නාමයන්ගෙන් ඔබගෙන් අයැදීමු. උසස් පුණ්‍ය කුර්ආතය මගේ සිතට වසන්තයක් ලෙසද, ආලෝකයක් ලෙසද, මගේ

දුක් කරදරයන් ඉවත් කරන්නක් ලෙසද කරනු මැනව) යනුවෙන් අවසන් කළ අල්ලාහ් දෙවිදු මහුගේ සියලු දුක්කරදර සහ කණසසල්ලන් මහු කෙරෙන් තුරන් කර ඒ වෙනුවට මහුට සිත් සතුටක් සහ ශාන්තියක් ලබා දෙන්නේය. (මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

දුර්භාග්‍යට හේතු

විද්වතෙකු වන ඉමාම් ඉබ්නුල් කය්යුම් තුමා මෙසේ විස්තර කරයි : ‘දහම අනුමත නොකළ දේ ගැන සුදුසුද නැද්ද යනුවෙන් ආගම් දෘෂ්ටියෙන් බලන්නේ කවරෙක්ද, මවුන් එහි යහපත සහ අයහපත දැනගෙන, මැනගෙන එයින් තමන් ආරක්ෂා කරගනු ඇත.

- දූෂණයට අවසාන විසඳුම සහ විපාකය නොදැන පසුවන්නේ කවරෙක්ද, මහු පරිශ්‍රමයෙන් සතුට ලබා ගන්නට උත්සාහ කරන විට එය මහුට කරදරයක් සහ කණසසල්ලක් ගෙන දෙන අතර මහු කුමක් මගින් සතුටක් බලාපොරොත්තු වන්නේද එය මහුට තවතවත් දුක්කරදර ලබා දීමට හැකිය.
- තමුදු තමා කළ වැරදි ගැන පසුව සිතට වහල් නොවී මධ්‍යස්ථව නිදහසේ කල්පනා කර බලනවිට මහු පෙර කළ දේ මනාව පැහැදිලි වනු ඇත. මෙ අල්ලාහ් දෙවිදුට අනපනත්වලට කීකරු වන්නට ඇත. නොවත් නට මහුගේ ආදැවත් නොසැලිකිලිමත්ව අතපසු කර දමන්නට ඇත. මෙ අල්ලාහ්ගේ ආදැවත් හට පිටුපා ඇත්තම් මහුගේ සතුට මඟට ලැබීමට ඇති අවස්ථා වන් අහිමි වන්නේය. ඒ වෙනුවට මෙ කළ පරිශ්‍රමය නිසා මෙ විඩාවට පත්වූ ප්‍රමාණය අප්‍රමාණය. දැන්

ඒවා සියල්ල මඛගෙන් ඉවත් වී ගොස්ය. එහෙයින් දුදනෙහි නිතර නොවී සිටියානම් ඒවා මඛට අහිතක් ඇති කරන්නේ නැහැනේද?

මේ කරුණ ගැන තවත් විස්තර කර කියනවා නම් මඛ මෙලොවෙන් සමුගන්නා මඛගේ මරණ මොහොත ගැන මදක් සිතා බලන්න. මඛ ජීවත්වන කල නොසැලකිල්ලෙන් පසුවී මඛ අනිවාර්යෙන් ගෙවා දැමූ කල කාලය ගැන මදක් සිතා බැලිය යුතුව ඇත. ලෝකික ආශාවන් සහ සතුට මඛ කෙසේ ජය ගන්නවාදැයි කීමට මා බලා පොරොත්තු වන්නේ නැත. මන්දයත් ඒ සතුට සහ මිහිර සමහරවිට තිත්ත බවට පත්ව ඒවාට මුහුණ දීමට අපහසු වී ඒවා මඛට විශාල හිරිහැරයක් වන්නට හැකිය.

තවද යමෙකුගේ සියලු කටයුත්තන්හි විපාකය එහි අවසානය මත තීරණය කරන බව මඛ වටහාගත යුතුය. එහෙයින් සිතට වහල් නොවී දුක්වන්නට පෙර එවැනි සුළු සුළු ආශාවන් සම්පූර්ණයෙන්ම දමනය කර, මඛගේ අවසාන මොහොත ගැන මදක් කල්පනා කර යහමින් කටයුතු කර, සතුට තම සේසත් කර ගත් කෙනෙකු ලෙස මරණයට පත් වන්නට අධිෂ්ටාන කර ගත යුතුය.

භාග්‍යවන්තයින් හට වදනක්

ප්‍රබල ඉස්ලාමීය විද්වතෙකු වන හසන් අල් බසරී තුමා මෙසේ විස්තර කරයි : ‘මඛලා නියම සතුට ගෙන දිය හැකි නැමදුම, අල්ලාහ්ගේ දික්රී සහ කුර්ආනය පාරායනය කිරීම යන තුන් කාරණයන්හි තිරත වෙමින් ලබාගත යුතුය. එසේ ලබා ගැනීමට මඛලා අපොහොසත්

වන්නේ නම් මඟට සත්තෘෂ්ටියේ දොරටු සම්පූර්ණයෙන්ම අගුලු දමා ඇති බව තරයේ සිතේ තබා ගන්න'.

නියම සතුව

තවත් විද්වතෙකු වන මාලික් බිත් දිනාර් තුමා මෙසේ පවසයි: 'සතුව රස වින්ද අය දෙවිදු අල්ලාහ් දික්රී සහ ද්‍යානය කිරීමෙන් සතුවට පත් වන සේ කිසිවි ටෙක අත් මාර්ගයකින් සතුවට පත් නොවන්නේය.

තවත් සමහරු සතුව ගැන පවසන කල 'අනිවාර්තේ තුවුවමනා කටයුත්තන්හී නම වටිනා කාලය ගෙවන වාට වඩා රු නැමදුමෙහි යෙදෙන්නන් හට එහි සතුවක් වේ. රුයන් නොවන්නට මා මෙලොවෙහි ජීවත් වීමටද කිසිදු කැමැත්තක් නොදක්වමි' යි විස්තර කරති. 'පුරා අවුරුද්දක රු නැමදුමෙහි තිරතව සිටියෙමි. ඒ මගින් අවුරුදු විස්සක හා සමාන සතුවක් හුක්ති වින්දෙමි' යනුවෙන් කෙතෙකු පැවසුවේය.

සමහරෙක් මෙසේ විස්තර කරති: 'රු අවසන් වී අවසම වීම මිස අන් කිසිවක් මා දුකට පත් කරන්නේ නැත'.

තවත් සුප්‍රසිද්ධ ඉස්ලාමීය චිත්තන වාදියෙකු වන ඉබ්රාහිම් බිත් අද්හම් තුමා පවසන කල 'අප හුක්ති විදින සතුව සහ සත්සුන රජවරුන් සහ මහුන්ගේ රජදරුවන් වටහා ගන්නේ නම් මවුන් ඒවා ලබා ගත් තට අසිපන රුගෙන අප සමග සටනට පැමිණෙනු ඇත' යනුවෙන් පැවසුවේය.

තවත් ප්‍රධාන පෙලේ ඉස්ලාමීය විද්වතෙකු පවසන කල 'මා දවසේ සමහර වෙලාවක් ගෙවමින් පසුවන

කල, ස්වර්ග වැසියන් මෙසේ පසුවනවා නම් මවුන් යහමින් තම ජීවිතය ගත කරමින් පසුවනු ඇත' යනු වෙන් පැවසුවේය.

මිනිසිට ස්වර්ගය

ඉඛිනුල් කයියුම් ජවිසි තුමා වරෙක කළ විස්තරය ඉමාම් ඉඛිනු තයිමියා තුමා මෙසේ විස්තර කරයි: මිනිසිට ස්වර්ගයක් වේ. එහි පිවිසීමට අවස්ථාවක් නොලැබුණේ කාටද මහු මතුලොවේ ස්වර්ගයට නොපිවිසෙන්නේය.

තවද වරෙක එතුමා මා සමග පවසන කල, මගේ සතුරන් මට කිනම් නපුරක් කරන්නටද? මන්දයත් මගේ ස්වර්ගය සහ සතුටු උද්‍යානය මා තුලම වන බැවිනි. මා එහි තුල වූ කල එය මා වෙතින් ඉවත් නොවී මා සමගම පසු වෙයි. තවද මා වළකන්නේ මගේ තනිකම වේ. මා සානනය කරන ලද්දේ නම් එය මට වීර මරණයක් බවට පත් වන්නේය. මා ගමෙන් පිටමං කරන ලද්දේ නම් එය මට සංචාරයක් වේ.

වරෙක කල්ෆා නම් ගම්මානයේ පිහිටි හිර ගෙදරක ඉඛිනු තයිමියා තුමා හිර කරන ලදී. එතුමා එසේ හිර කර සිටි අවස්ථාවේ 'කල්ෆා ගම්මානය සම්පූර්ණයෙන්ම රනින් පිරී, මා ඒවා සියල්ල මගේ මනාපය පරිදි විය දම් කළද, මවුන් මා මෙහි සිරකර තබන අවස්ථාවේ යහකම් කරන්නට මා ලබා ඇති අවස්ථාව හා සමාන නොවන්නේය' යනුවෙන් විස්තර කළේය.

තවත් වරෙක එතුමා 'හිර කිරීම හෝ තහනම් කිරීම යනු තම සිත්සේ තම දෙවිදු වන්දනාමාන, ද්‍යාන කළ

නොහැකි අත්දමින් ඔහුන්ගේ හිත හිර කිරීම වේ' යනුවෙන් විස්තර කළේය. යමෙකුගේ එහි අයිතිකරුවා එයට සම්පූර්ණයෙන්ම වහල් කර ගන්නේද වහල් කම යනු එය වේ. වරෙක එතුමා කල්ආ ගම්මානයට ගොස් එහි ඇති හිරගෙවල්වල බිත්ති දෙස බලා ගෙන මතු සඳහන් පරිශුද්ධවූ අල්කුර්ආන් වැකිය පාරායනය කළේය.

﴿فَضْرِبَ بَيْنَهُمْ سُوْرًا لَّهُ بِآبٍ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾

'පසුව ඔවුන් අතර බිත්තියක් දමනු ලබනු ලබන්නේය. එයට දොරටුවක්ද වේ (විශ්වාස වන්නයින් පසුවන) එහි ඇතුළත (දෙවිඳුගේ) අනුග්‍රහයකි එහි බැහැර (සෑම පැත්තකින්ම) දැඩි වේදනාවක් වේ'(57 : 13)

වක්තෘත්වයේ කාන්තිය

මුහම්මද් නබි තුමා දෙසූ බව අනස් බිත් මාලික් තුමා මෙසේ විස්තර කරයි : මතුලොව ගැන විශේෂ ඇල්මක් දක්වන්නේ කවරෙක්ද, ලද දෙයින් තෘප්ති මත් වීමේ හැඟීමක් අල්ලාහ් මහුගේ සිත් තුළ ඇති කර වන්නේය. එසේම මහුගේ සිත සහ චිත්තනය නොවිසිරී යන අයුරින් එක්කර, මහු ලොකික සතුට පිළිකුල් කළද, ඒවා මහුගේ පාමුලට පැමිණෙන්නට සළස් වන්නේය. තවද ලොකික ජීවිතය ඉලක්කය කොට ගෙන කටයුතු කරන්නේ කවරෙක්ද මහුට අඩුලුහුවෙන් වූ පීඩාවෙන් පිරුණු ජීවිතයක් සළස්වා මහුගේ සිත සහ චිත්තනයන් විසුරුවා හැර අල්ලාහ් මහුට කුමක් ලියා තිබිණද එය පමණක්

ලබා ගැනීමට සලස් වන්නේය. (මූලාශ්‍රය : බුහාරි)

මුහම්මද් නබි තුමාගේ නවත් දෙසුමක් මෙසේ වේ: 'තවද, තම ස්ථානයේ ශාන්තියෙන් සුවෙන් සහ තමාට ඵදන වූ යැපීම් ලබා ගන්නේ කවරෙක්ද, හෙතෙම ලොවේ තමාට නියම වී ඇති සම්පත් තම හස්තයට හසු කර ගත් තැනැත්තා වන්නේය'.

(මූලාශ්‍රය : බුහාරි සහ ආදාබුල් මුෆ්රද් - තිර්මිද්)

මුහම්මද් නබි තුමාගේ නවත් දෙසුමක් මෙසේ වේ: 'ඔබලා ඔබලාට ඉහළින් වැජඹෙන අය දෙස නොබලනු. නමුදු ඔබට වඩා පහළින් පසුවන්නන් දෙස පමණක් බලනු. ඇත්තෙන්ම දෙවිදු ඔබ වෙත දී ඇති අනුග්‍රහයන් කෙරෙහි තුවච ලෙස සැලකීමෙන් වැළකීමට මෙය අති සුදුසු අවස්ථාවකි'. (මූලාශ්‍රය : බුහාරි)

හිතවතුනි, සැබැවින්ම නියම සතුව අප ලබා ඇති දේ කෙරෙහි තෘප්තිමත් වීමෙහි සහ ඒවා කෙරෙහි ප්‍රමාණ වත්ය යන සිත් සතුටෙහිද, විශ්වයේ තිර්මානාවරයා වන අල්ලාහ් දෙවිදුට කීකරු වී වන්දනාමාන කිරීමෙහිද, ඔහු හැර අන් ඒවාට යටත් වී කටයුතු කිරීමෙන් වැළකී සිටීමෙහිද රැදී පවතින්නේය.

සමෘධිමත් මග

ඇත්තෙන්ම සමෘධියට එක් මගක්ද දුර්භාග්‍යයට නවත් මං කීපයක්ද අප ඉදිරියෙහි වැටී ඇත. නියම බුද්ධිමතා කවරෙකු වේ නම් තමා සෞභාග්‍යමත් ජීවිතය වෙත

යොමු කරන මග වටහා ගෙන ඒ මස්සේ ස්ථිරව ගමන් කරන්නා වේ. බොහෝ දෙනෙකු ඒ මග නියම ලෙස වටහා ගන්නට බැරිව තම සිතට වහල්වී අත්තනෝමතික ලෙස කටයුතු කර තම ජීවිතය අදුරු පටලයකට ඇද ගෙන යනු අප අනන්ත අප්‍රමාණව දැක ඇත්තෙමු.

විශාරද ඉබ්නුල් කයිසුම් ජවසි තුමා මෙසේ විස්තර කරයි: 'අප දැනගත යුතු වැදගත් කාරණයක් වේ. සෑම සතෙක්ම තමා නියම වී අති සත්තෘෂ්ටිමත් ජීවිතය ලබා ගෙන ඇත යන්න සෑම කෙනෙකුම වටහා ගත යුතුව ඇත. එසේ තම නියම සෘජු මාර්ගය සොයා ගැනීමට තම කරුණු කීපයක් ගැන මදක් කල්පනා කර බැලිය යුතුව ඇත. ඒවා මෙසේය :

- අතවැසියෙකුට ප්‍රයෝජනවත් වී, සිත් සතුට, ප්‍රීතිය සහ සන්සුන ලබා දිය හැකි දේ ගැන මනා වැටහීමක් තිබිය යුතුය.
- එසේ තමාට ප්‍රයෝජනවත් දේ වෙත යා හැකි සෘජු මාවත ගැන දැනුමක් ලබා සිටිය යුතුය.
- ඒ සෘජු මාර්ගය මස්සේ ගමන් කිරීමට කටයුතු සැළැස්විය යුතුය.
- මහුගේ ජීවිතය නිහිත කළ හැකි සියලු බාධක ගැන මනාව අවබෝධ කර ගත යුතුය.
- එවැනි නිහිත කටයුතුවලට ඇදගෙන යා හැකි මාවත ගැන මනා අවබෝධයක් ලබාගත යුතුය.
- එසේ වටහා ගෙන ඒ වැරදි මාර්ගය මස්සේ යෑමෙන්

වැළකි සිටිය යුතුය.

එහෙයින් අප පෙර සඳහන් කළ ඒ කරුණු ගැන මනා දැනුමක් ලබා ගත් කල, කෙනෙකුගේ ජීවිතයේ සතුට සහ සන්සුන් ඉතා පහසුවෙන් ලබා ගත හැකි වන්නේය. වෙනුවට ඒ කරුණුවලින් එකක් හෝ උන වූ කල, මහුගේ ජීවිතයේද උනායක්, අඩුවක් ඇති වී දුර්භාග්‍ය තත්ත්වයකට පත් වන්නේය.

සම්පූර්ණ සතුට

යමකු සම්පූර්ණ සතුටක්, සෞභාග්‍යමත් ජීවිතයක් සපිරුණු ජීවිතයක් ලබා ගැනීමට නම්, තම නිර්මාතෘ වරයා වන අල්ලාහ් දෙවිදු මනාව හදුනා ගෙන මහු පමණක් වන්දනාමාතෘයට තෝරා පත් කර ගෙන කට යුතු කිරීමට උත්සාහ දරන්නේ නම් මහු සදා සතුටෙන් පිරුණු ඒ සෞභාග්‍යමත් ජීවිතය පහසුවෙන් තමා සතු කර ගන්නේය. වෙනුවට යමෙකුගේ සිත් සහ චිත්ත නයන් අරමුණකින් තොරව අප්‍රයෝජනවත්ව අනෙකුත් මග ඔස්සේ විසිරී යන්නේ නම් මහුගේ මනස ස්ථිර චිත්තනයකින් තොරව සුදුසු කේන්ද්‍රස්ථානයක් නොවී මංමුලාවීමට හැකිය. එසේ ස්ථිර පිළිමයකින් චිත්තනයකින් තොරව මා මුලාවන්නා අවසානයේ නිහිත පහත් ජීවිතයකට ඇද ගෙන වැටෙන්නේය.

අල්ලාහ් කෙරෙහි ප්‍රිය වීම

උසස් සිත් සතුටෙන් පිරුණු ප්‍රයෝජනවත්, සන්සුන්, තෙත් පිණවන ජීවිතයක් ලබා ගත හැකි වන්නේ කරුණාබර දෙවිදු අල්ලාහ් වෙතින් පමණි. නමුදු තමා

ලොකිකව ප්‍රියවන සෑම දේ කෙරෙහි සිත යොමු කරන විට ඒ සතුට ශාන්තිය සහ සන්සුන කිසිවිටෙක ලබා ගන්නට හැකි නොවන්නේය.

මවදන සහ සුභාශිංසනය
සහෝදරයිනි,

ඔබගේ ඉලක්කය සර්වබල දෙවිදු අල්ලාහ්ට කීකරු වී සියලු වන්දනාමානයන් සහ යහකර්මයන් පිරිසිදු වෙමනා වෙන් ඔහු වෙනුවෙන් පමණක් කිරීමෙහි විය යුතුය. එසේ අධිෂ්ඨානයකින් කටයුතු කිරීම අතවැසියෙකු උසස් සන්නිවේදනයක් බුක්ති විදීමට අවසරය උදා කරන්නේය. එසේ නම පිවිසිය සකස් කර ගන්නා පරමාන්තයේ නම ස්ථිර නිවහන ස්වර්ගයේ කර දෙන්නේය. එසේ කටයුතු කිරීමෙන් ස්වර්ග වැසියන් එහි ලබනවා හා සමාන සතුටක් හෙතෙම මෙලොවෙහිද ලබා ගන්නේය.

නමුත් ස්වර්ගයේ සතුටට සහ සැපට සමාන කිසිදු සතුටක් සහ සැපතක් මිහිපිට කිසිදාක නැති බව ස්ථිරසාරව වටහා ගත යුතුය. ඒ ගැන සුභාශිංසනය කරමින් මුහම්මද් නබි තුමා මෙසේ දෙසූහ: 'මෙලොව කාන්තාවන් සහ සුවද විලවුන් මා ඉතා ප්‍රිය වන දේවල් වේ. නමුදු මගේ තෙත් පිණවීම ඇත්තේ අල්ලාහ් වෙනුවෙන් නැමදුම් කිරීමෙනි'. (මුලාශ්‍රය: අන්මද් සහ නසඉ)

තෙත් පිණවීම මිහිපිට ඇති සියලු සතුටන්ගෙන් උසස් තත්ත්වයෙහි පවතින්නේය. එහෙයින් අනුමත දේවලින් කැමැති උසස් දේ කෙරෙහි තෙත් පිණවිය හැකි සතුට

රැඳි පවතින්නේය. එසේ උසස් යැයි පවසන්නට අල්ලාහ් දෙව්දු හැර අන් කිසිවෙකු මිහිපිට නැත. කෙනෙකු මහු හැර ප්‍රිය විය හැකි අන් සියලු දේ ඇත්තේ මහුට පසු වෙයි. එහෙයින් ඒවා කෙරෙහි ප්‍රියවනවා නම් ඒවා අල්ලාහ් දෙව්දු සමග යා කර ප්‍රිය නොවී මහු වෙනුවෙන් පමණක් ඒවා ප්‍රිය වන බව අදහස් කර ගත යුතුය. මන්දයත් මහු සමග යා කර අන් ඒවා ප්‍රිය වන කල, එය අල්ලාහ් දෙව්දුට ආදේශ කිරීමක් වන හෙයිනි. මහු වෙනුවෙන් ඒවා ප්‍රිය වන කල එය අල්ලාහ්ගේ තවහිද් නම් එකියත්වය නියෝජනය කරන බවක් ලෙස අදහස් වෙයි.

ඥානයෙන් සෞභාග්‍ය

සිතේ බලපෑමක් ඇති කිරීමට හැකි සෞභාග්‍යය ගැන ප්‍රබල ඉස්ලාමීය විද්වතෙකු වන ඉබ්නුල් කයිසුම් ජවසි තුමා මෙසේ විස්තර කරයි :

1. ලොකික සේසත් සහ පවුල් ජීවිතය වැනි දේ මිනිසා හා සම්බන්ධ වී ඇති භාහිර සතුටන්ය. ඒවා මනාච ලබා ගෙන මිනිසා සතුටෙන් සන්සුනෙන්, පසුච්චද දවසක්දා ඒවා සියල්ල මහුගෙන් ඉවත් වී මහු ඉතා නිහිත තත්ත්වයකට පත්ව කිසිදු සැලකිල්ලක් නැතිව අසරණ වන්නේය. එසේම ඒවා නියෝජනය වන්නේ ලොකික සේසත් මගින් සුළු කලකට පමණක් ඇති විය හැකි කාල්පනික ප්‍රයෝජන හෝ ගෞරවය සතුන් වැනි දේ මගින් ලබන ඵල හා සම්බන්ධ ඒවා වන්නේය. යමෙකු කාල්පනික ප්‍රයෝජන සහ ගෞරවය සතුන්ගෙන් ඇති වන ප්‍රයෝජන මගින් උපයන සේසත් කාල්පනික ව්‍යාජ පුහුමානයෙන් යුත් සේසතක් ලෙස වන්නේය. එසේ

ලැබෙන සේසන පුහුමානයෙන් ඉදිමී තම සිත්සේ වියදම් කරන විට එය හුදෙක් කාලපණික පුහුමානයෙන් පිරුණු ව්‍යාජ සතුටක් වන්නේය. එසේම සේසතකින්, ධනයකින්, වස්තුවලින් ලැබෙන නව කෂණික සතුට තාවකාලික සතුටක් මිස එය සදහාම රඳා පවතින සතුටක් නොවත් නේය. මන්දයත් එසේ සේසතෙන් ලැබුණු සතුට බුක්ති විදන විට එහි තත්ත්වය අඩුවැඩි වෙමින් හෝ එන්න එන්නම අඩුවෙමින්ද පවතිය හැකිය. සමහර විට යතා කාලයේදී ඒ සතුට සදහාම නැතිවී යෑමටද හැකිය.

2. ශරීරයේ අවයවයන් ආශ්‍රිත දේහ ලක්ෂණ සහ ශරීර සෞඛ්‍ය හා සම්බන්ධ කරුණකි. යමෙකුගේ ශරීර සෞඛ්‍ය ස්ථිරව යහ තත්ත්වයකින් පසු වේ නම්, ඔහුගේ සිත, නිරෝගී සෞඛ්‍ය තත්ත්වය සහ ශරීර ශක්තිය මත ඔහුගේ චිත්තනය සහ යහමින් ක්‍රියාවීමට ඔහු ලබා ඇති භාහිර සතුට පවා ඔහු සමග සදා පවතිය නොහැකි තාවකාලික සතුටක් වන්නේය. මන්දයත් මිනිසා තමා ලබා ඇති සජීවී ජීවන බලයෙන් සහ උසස් චිත්තනයෙන් මිනිසෙක් බවට තක්සේරු වනවා මිස හුදෙක් ඔහුගේ දේහයේ පුෂ්ටියෙන්, ශක්තියෙන් සහ සෞඛ්‍ය තත්ත්වයෙන් පමණක් නොවන්නේය. එහෙයින් මිනිසා තමා ලබා ඇති දේහ ලක්ෂණය සහ ශක්තිමත් සෞඛ්‍ය තත්ත්වය මගින් සතුටට පත් වුවද, ඒ සතුට පවා ඔහුගේ බාහිර පෙනුමෙන් වූ සතුටක් වීනා සදා ඔහු මත රඳී පවති හැකි තිරන්තර සතුටක් නොවන්නේය.

ඇත්තෙන්ම නිත්‍ය සතුට, මනස සහ චිත්තනාශ්‍රයෙන් වූ ජීවය හා සම්බන්ධ සතුටක් වේ. ඒ සතුට ලබා ගත හැක්කේ ප්‍රයෝජනවත් ඥානයක් සහ අනුමත වූ ක්‍රියාවන්ගෙන් පමණි. මන්දයත් මිනිසාගේ තත්ත්වයන් සහ අවස්ථාවන් වෙනස් වන මොහොතක් මොහොතක් පාසාම ඒ සතුටද අඩුවැඩිවෙමින් වෙනස් වන්නේය. එසේම මිනිසා ගමන් කරනා ලොකික කටයුතු මාර්ගය, හෙතෙම ඒ වෙනුවෙන් ක්‍රියා කරන ආකාරය, ඔහුගේ මරණෙන් මතු මිනිවලේ ජීවිතය සහ මතු ලොව ජීවිතය වැනි සියල්ලෙහි ඒ සතුට සම්මිශ්‍ර වී මහාට පිටිවහල් වෙමින් ක්‍රියා කරන්නේය. එසේ ක්‍රියා කිරීමෙන් ඔහු අදියරෙන් අදියර අවස්ථාවෙන් අවස්ථාව සතුටේ සම්පූර්ණ අද්විතීය උසස් තත්ත්වයකට පත් වන්නේය.

නිර්මාණයන්ගේ අනුවණකම

ජීවිතයේ නියම සතුටට ඇතුළු වීමට ප්‍රමුඛ දොරටුව අප ඉහතින් සඳහන් කළ කරුණු අනුව නිහතමානීව ක්‍රියා කිරීම වේ. අපගෙන් බොහෝ දෙනෙකු ඒ මනා කරුණු පිළිගැනීමට මැලිවෙමින් ප්‍රතිකේෂප කරන්නේ මක්නිසාදැ යි මදක් විමසා බැලීම අවස්ථාවෝචිතය. එයට සුදුසු පිළිතුරක්ද නැත්තා නොවේ. ඒ සතුට ලබා ගැනීමට නම් මිනිසා නමා මුණ ගැසෙන දහසකුත් එකක් කම්කටොලු වෙහෙස මහන්සි වී මහත් පරිශ්‍රමයකින් පිළිගෙන කට යුතු කළ යුතුව ඇත. ඒ සතුට අප මේ පොතේ තැනින් තැන සටහන් කළ අන්දමින් ඉතා පහසු කාරුණික නොව. ඒ සතුට ලබා ගැනීමට නම් විශාල උනන්දුවක් සහ උත්සාහයක් අවශ්‍ය වේ. බොහෝපෙයින් උසස් ගති ගුණ සහ යහපත් කර්මයන් මත, නුසුදුසු සහ දුදන

ක්‍රියාවන්ගෙන් වැටී වෙලී නිරාවරණය වී පවතී. එහෙයින් ඒ අද්විතීය ගති ගුණ පැහැදිලි කර පිළිපැද අද්විතීය සම්පූර්ණ සතුටක් ලබා ගන්නට නම්, අසිරු නම් පාලම අඛණ්ඩ උත්සාහය නම් මරුවෙන් එගොඩ විය යුතුය.

යභ්යා බිත් අභී කසිරී තුමා පවසන කියමනක් මුස්ලිම් තුමා සහිත් මුස්ලිම් ග්‍රන්ථයේ මෙසේ විස්තර කරයි: 'කිසිවෙකුට කය මහන්සියෙන් තොර ඥානයක් ලබා ගැනීමට නොහැකිය'.

අප ඉහත විස්තර කරන ලද සතුට සහ එහි මිනීමය මිනිසුන් දැන ගන්නේ නම් එය ලබා ගැනීමට අසිපන අමොරා ගෙන සටනට පවා සැරසෙනු ඇත. වත්මනයේ මිනිසා සතුටු වෙනුවෙන් කරන උත්සාහයන් අපමණය. නමුදු කරුණාඛර අල්ලාහ් දෙවිදු ඒ සතුට කා හට පිදිය යුතුයැයි මනාප වේද මනුට පමණක් එය පුද කිරීමට, ඒ සතුට අඥානය සහ ලොකික ජීවිතයට වහල් වූ මිනිසා මුග්ධ ලෙස ප්‍රිය කරන පිළිකුල් දේවල්වලින් මුවා කර තබා ඇත. නියම සතුට මහත්වූ වරප්‍රසාදවලින් යුක්තයි.

සතුටට මග

සම්පූර්ණයෙන්ම අල්ලාහ් දෙවිදුට කීකරු වී, මහු ප්‍රිය වී මහු පමණක් වන්දනාමානයට මුල් කර ගෙන, මහුගේ සාධකයන් සහ අනුග්‍රහයන් ගැන ප්‍රශංසාමුඛව සිතා බැලීමෙන් සොහාග්‍යමත් ජීවිතයක් ඇති විය හැකි බව පැවසුවා නම් අපගෙන් බොහෝ දෙනෙකු එය එක්සිත්ව පිළිගැනීමට මැලි වී එය විවරණය සහිතව විස්තර කිරීම බලාපොරොත්තු වෙයි. එහෙයින් මිනිසාට මිනිසා සතුටු සොහාග්‍යමත් ජීවිතයක් ලබා ගැනීමට

ඇති මාර්ගයන් අපමණය. අප එයින් සමහරක් පමණක් මෙහි විස්තර කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙමි.

ඒකෙශ්වර වාදය සහ දේව විශ්වාසය

අනවැසියෙකුගේ අද්විතීය සතුට සහ සෞභාග්‍යය පවතින්නේ ඒක දේව දර්ශනයේ සම්පූර්ණත්වය සහ ඉස්ලාමීය විශ්වාස මූල ධර්මය අනුවයි. එසේ ඒ ඒක දේව වාදය සහ එහි ස්ථිර විශ්වාසයක් නොවන්නට මහුගේ සතුට සහ සෞභාග්‍ය කිසිවිටෙක මහු වෙත ළගා වන්නේ නැත. ඒ ගැන සර්වබල දෙවිදු අල්ලාහ් පරිගුද්ධවූ අල්කුර්ආනයේ මෙසේ විස්තර කරයි :

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾

‘අල්ලාහ් (සත්‍ය පහදා) යමෙකු යහමග යවන්නට සිතන්නේද, මහුගේ සිත ඉස්ලාම් (ධර්ම) මගෙහි පුළුල් කරන්නේය. යමෙකු අයහමග යවන්නට සිතන්නේද, මහුගේ සිත ගුවනට නගින්නෙකු (ගේ සිත) මෙන් (අවහිර කර) හකුළ වන්නේය’. (අල්කුර්ආන් 6 : 125)

තවද අල්ලාහ් දෙවිදු පරිගුද්ධවූ අල්කුර්ආනයේ මෙසේ විස්තර කරයි :

﴿وَمَنْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ﴾

‘යමෙකු අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාස කරයිද, (අල්ලාහ් දෙවිදු වන) මහු මහුගේ සිත යහමග කරන්නේය’. (අල්කුර්ආන් 64 : 11)

පිරිසිදු වෙච්චාම

සෑම අවස්ථාවකදීම අනුන්ට උදව් කළ යුතුය යනුවෙන් තම සිත පිරිසිදු කර ඒ වෙච්චාවෙන්ම යමෙකු තම තත්ත්වය උසස් කර ගනීදෝ, අල්ලාහ් දෙවිදු ඔහුට දෙ ලොවම සතුටෙන් පිරුණු සෞභාග්‍යමත් ජීවිතයක් ලබා දෙන්නේය. එසේම අල්ලාහ් අණ කළ අයුරු ආඥාවන් ඒ විලසින්ම කරද, වැළකීමට අණ කළ දේ වෙතින් වැළකීද, අනෙකුත් යහකම්වල හැකි අයුරෙන් නියැලීමට ද උත්සාහ කරන විට ඔහුගේ සිත පිරිසිදු වන්නේය.

දෛනික තැමදුම

උදේ ෩෪ රී තැමදුම සිත් සතුටට විශේෂ රුකුලක් ලෙස පිළිගත හැකිය. තැමදුමෙහි තුවන් පිතවීමක්ද ඇති බව මුහම්මද් නබි තුමා පැවසූ වදනක් මේ පොතේ අප සෙර තැනක සඳහන් කළේමු. මන්දයත් අතවැසියෙකු තම තැමදුම තුලින් තම දෙවිදු විවෘතව මුණ ගැසෙන්නේය. තවද හෙතෙම තමාට අල්ලාහ් දෙවිදු විසින් ලබා දී ඇති අනන්ත අප්‍රමාණ අනුග්‍රහයන් ගැන ස්තූති පූර්ව අන්දමින් මෙතෙහි කර ඒ වෙනුවෙන් යටහත් පහත්ව කටයුතු කරන්නේය. එසේම අල්ලාහ් දෙවිදුට කරන වන්දනාමා නයන් තුලින් අල්ලාහ් දෙවිදු වෙත සමීප වීමක්ද පතන් නේය. තම වන්දනාමානයන්හි, විශේෂයෙන්ම සුපුද් අවස්ථාව අල්ලාහ් දෙවිදුට ඉතා සමීප අවස්ථාව හෙයින් ඒ අවස්ථාවෙ හෙතෙම අල්ලාහ්ට සමීප වීමට හැකි සෑම උත්සාහයක්ම දරන්නේය. වරෙක මුහම්මද් නබි තුමා බිලාල් බින් රබාහ් අමතා ‘බිලාල් දේව තැමදුම මගින් අප සන්සුන් කරනු’ යනුවෙන් ඉල්ලා සිටියහ. (මුලාශ්‍රය : අබුදාවුද් සහ අන්මද්)

එහෙයින් සත්‍ය විශ්වාස වන්තයෙකු නැමදුම් අවස්ථාව ලොවු කල තමාගේ අත් සියලු ලොකික කටයුතු පසෙක තබා කඩිනමින් නැමදුම ඉටු කිරීමෙන් හෙතෙම සතුටු සාගරයෙහි කිම්දෙන්නේය.

සියල්ල සතුටෙන් පිළිගැනීම

යමෙකු තමා මුහුණු පාත්තට සිදුවන සියලු මාදිලියේ සිදුවීම් චිත්ත වේදනාවෙන් තොරව එක සේ සතුටෙන් පිළිගන්නා විට ඔහුගේ සිත සතුටෙන් පිරී පවතින්නේය. එහෙයින් සත්‍ය විශ්වාස වන්තයෙකු ලෙඩ රෝගයට බිය වී හෝ දුප්පත්කම දැක වංචල වී හෝ නොසිට එවැනි මිනෑම දුක් කරදරයක් පැමිණී අවස්ථාවක ඒවා සියල්ල එඩිතරව පිළි ගන්නේය. එසේ දුක්කරදරයක් පැමිණෙන විට තමාට පහළ මට්ටමේ පසුවන්නන් බලා තමාට දෙවිදු දී ඇති අනුග්‍රහයත් සහ තත්ත්වය ගැන තෘප්තිමත් වී සතුටු වී ඒ වෙනුවට වෙනත් දෙයක් නොඅය දින්නේය. එමණක් නොව, තමා, තමා ගැන පරීක්ෂා කර තක්සේරු කර බලනවාට වඩා අල්ලාහ් දෙවිදු තමා ගැන පරීක්ෂා කර බැලීම මනාය යනුවෙන්ද, තමාට තම දෙමාපියන්ගේ ආදර සහ කරුණාවට වඩා අල්ලාහ් දෙවිදුගෙන් ලැබෙන ආදරය සහ කරුණාව අති උසස් බව වටහා ගන්නේය. එසේ තම දෙවිදුගේ මහිමයන් ගැන වටහා ගෙන ප්‍රශංසාමුඛව කටයුතු කරන තාක් කල් ඔහු තියම සතුටක් සහ අද්විතීය තෘප්තියක් විඳින්නේය.

දික්ර්හි යෙදීම

තවද අල්ලාහ් දෙවිදු වැඩිවැඩියෙන් දික්ර් හෙවත් මෙතෙහි කිරීමෙහි යෙදීමෙන් ඔහුගේ සිත විවෘත වී සන්සුනක් සතුටක් ලබා ඒ මගින් සියලු දුක්කම් කටොලු

සහ කරදරයන් බොහෝ සෙයින් මහු වෙනින් ඉවත් වී යන්නේය. එසේ අල්ලාන් දෙවිදු ගැන මෙනෙහි කිරීම ගැන අල්ලාන් දෙවිදුම පරිගුද්ධවූ අල්කුර්ආනයේ මෙසේ විස්තර කරයි :

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

‘(යහමග ලබන) මවුන් කුමණ අය වේ නම්, (සැබැවින්ම සම්පූර්ණ) විශ්වාස වන්නයින් මවුන්ය. තවද අල්ලාන් සිහිකිරීමෙන් මවුන්ගේ සිත් පිනා යන්නේය. (මන්දයන්) සිත් පිනා යන්නේ අල්ලාන් සිහි කිරීමෙන් බව දැන ගන්න’ . (අල්කුර්ආන් 13 : 28)

ප්‍රයෝජනවත් ඥානය

දහම ගැනවූ මනා දැනුම මිනිසාගේ සිත ආලෝකමත් කර මහුගේ පටු ලොව පුළුල් කරන්නේය. නමුදු මුග්ධ ගතිය සහ අනුවණකම මිනිසාට තනිකම සහ හුදෙක ලාවේ මනාපය ඇති කරන අතර, මහුට නම පීවනමග සෘජු අන්දමින් සකස් කර ගැනීමට නොහැකි වන අසුරු බාධාවක්ද ඇති කරන්නේය.

මැවීම සහ ක්‍රියා කිරීම

දෙවිදුගේ අනෙකුත් මැවීමවලට අප විසින් කළ යුතු යුතුකම් හරියාකාරව ඉටුකර, ඒවා සමග වූ සම්බන්ධයන් නියමාකාරයෙන් පවත්වා ගෙන යා යුතුය. එසේම සමාජය තුළ ඒවාට අපෙන් ඉටුවිය යුතු යුතුකම් අතරින් මුදල් සම්බන්ධ සහ අනෙක් මාදිලියේ භාහිර උදව් උපකාර මනා අන්දමින් ඉටුකරන විට මිනිසා මසුරු කමෙන් තණ්හාවෙන් ඉවත්වී උසස් සිත් සතුවක් තෘප්තියක්

ලබන්නේය. යමෙකු මෙසේ තම යුතුකම් මනා ලෙස ඉටු කරන විට ඔහුගේ චිත්තනය සහ සිත පුළුල් වී පරාර්ථකාමී වී අල්ලාහ් දෙවිදුගේ අනුග්‍රහයන් සහ මහා කරුණාවන් හට භාජණය වන්නේය.

අධික නින්ද, තුච්චමනා කතාව, අධික ආභාරය සහ නොමනා බැල්ම

යමෙකුගේ අධික නින්ද, අධික දුක, තමාට උවමනා ප්‍රමාණයට වඩා අධික ආභාර ගැනීම, තුච්චමනා කතා සහ අධික වාචාලකම, තුච්චමනා දේ බැලීම සහ ඇසීම වැනි කටයුතු තිසා අධික වේදනාව, කරදර වැනි අවස්ථා වත් හට භාජණය වී සමහර විට එය විශාල කණස් සල්ලක් අසතුවක් බවට පත් විය හැකිය. එසේ වුවා තම සමහර විට ඔහු එයින් මිදීමට විශාල පරිශ්‍රමයක යෙදිය යුතුව ඇත. එහෙයින් එවැනි තුච්චමනා කටයුතු වලින් ඉවත් වීමෙන් විනා මිනිස් සිත සහගත සැහැල්ලු වී මනා සතුවක් තොලබන්නේය.

අල්ලාහ් කෙරෙහි මනාප වී ඔහු වෙතම හැරීම

අතවාසියෙකු අල්ලාහ් කෙරෙහි ප්‍රිය වී සම්පූර්ණ බැති සිතෙන් ඔහු වෙත හැරී, වන්දනාමානයන් සියල්ල නිහත මානීව ඔහුට පමණක් සීමා කර කටයුතු කිරීමෙන් ලැබෙන සතුව සහ චිත්ත සන්සුන අත් කිසි ආකාරයකින් ලබා ගත නොහැකිය. තවද තම දෙවිදු නිතර නිතර සිහිකිරීමෙන් වැළකී සිටීම සහ ඒවා කුසිත කමෙන් කරන්නන් වාලේ කිරීමද, අල්ලාහ් දෙවිදු අනුමත නොකළ අත් කටයුත්තන්හි තම සිත යොමු කිරීමද, අල්ලාහ් දෙවිදු හැර අසත්‍ය පිළිම රූප වැනිඅත් දේ

වන්දනාමාන කරන්නන් හා විවෘතව එක්වී ප්‍රියමනාපව හැසිරීමද මිනිසාගේ සිත කරදරයට පත් කර නොසන් සුනක් ඇති කරවන ප්‍රධාන කරුණු ලෙස විස්තර කළ හැකිය.

පව සමාව සහ පශ්චාත්තාපය

මිනිසා සෑම අවස්ථාවකම පව සමාව අයැදීමෙහි තම සිත යොමු කිරීමෙන් සහ තමා කළ පව සහ අනෙකුත් අයහපත් කටයුතු වෙනුවෙන් ඒ ගැන සිතා දුක් වී පශ්චාත්තාප වන කල මහුගේ සිත පිරිසිදු වී සැහැල්ලු වන්නේය.

අල්ලාන් දෙවිදු විසින් පුදා ඇති වරප්‍රසාදයන් වෙනුවෙන් නොසමාව තුනි පුද කිරීම: මිනිසා සෑම මොහොතකම විශ්මිත විශ්වයක් තුළ ජීවත් වන්නේය. ඒ විශ්වය සහ එහි ඇති දේ, ඒවායේ සුක්ෂම නිර්මාණය සහ ක්‍රියාවීම වැනි තමා ලබා ඇති අති විශාල වරප්‍රසාදයන් ගැන හැමවිටම අල්ලාන් දෙවිදුට බැතිසිතින් ප්‍රශංසා කළ යුතුය.

දුක්කරදර ඉවසීම

තමාට දුකක් කරදරයක් ඇතිවන කල ඒවා සියල්ල අල්ලාන් දෙවිදුගෙන් පැමිණෙන බවත්, මහුගේ පෙර මිනුම මත ක්‍රියාවන බවත් වටහා ගෙන ඉවසුමෙන් කටයුතු කළ යුතුය.

ප්‍රාර්ථනා සහ අල්කුර්ආනය පාරායනය කිරීම

තම තත්ත්වය ගැන සිතා හැකි සෑම අවස්ථාවකම අල්ලාන් දෙවිදුගෙන් ප්‍රාර්ථනා කිරීම සහ කුර්ආනය

පාරායනය කිරීම වැනි යහකම්වල නිතර නිතර යොමුවන කල බොහෝසෙයින් තමා වෙත පහසුවෙන් ලොා වන දුක් කරදරවලින් මිදී සිත් සතුටක් ලබන්නේය.

සිතට වහල් නොවීම

අප සෑම විටකම අප සිතට වහල් නොවී සිතේ හැඟීම් වලට යටත් නොහී සිත දිනා ගැනීමට උත්සාහ කළ යුතුව ඇත. මිනිස් සිත් තුළ පැන නගින අනේකවිධ ආශාවන්, ලැදියාවන් සහ මාත්වර්ය හැඟීම් වැනි මිනිස් සිත වක්‍ර කළ හැකි නොමනා ක්‍රියාවන්ගෙන් ඉවත් වී කටයුතු කළ යුතුය . එසේ කටයුතු කිරීමෙන් සහ අපගේ සියලු කටයුත්තන් අල්ලාහි දෙවිදු මත පවරා මහුගෙන්ම පිහිට පතා සිටින විට, අපගේ සිත් වෙදනාව සහ දුක්ගැහැට ඉවත්වී, සිත පිරිසිදු වී මනා සතුටක සුවයක් විදීමට හැකි වනු ඇත.

යහපත් අය හා ආශ්‍රය කිරීම

කුමන ගතිගුණවලින් සමන්විත අය අපගේ මිතුරන් ලෙස තෝරා පත් කරමුද, කුමන මාදිලියේ පුද්ගලයන් සමග ආශ්‍රය කරමුද, පසුව අපද මවුන්ගේ ගතිගුණවලට ඇඹිබැහි වන්නන් බවට පත් වන්නට හැකිය. එය ස්වාභාවික විපර්යාසයකි. අප යහපත් ගතිගුණ සහ වර්ත ඇති පුද්ගලයන් තෝරා ගෙන මවුන් හා එක්වී ආශ්‍රය කරන්නේ නම් අපද යහපත් අය ලෙස පත්වන්නට හැක. අපගේ වර්තයද පිළිගත යුතු එකක් බවට පත් වන්නට හැකිය. දනන් හා ආශ්‍රය කරන විට අපද දුදනන් බවට පත්වන්නට හැකි අවස්ථා එමටය. එහෙයින් අප ආශ්‍රයට තෝරා ගන්නන් යහකමෙන් සහ හොඳ ගති

පැවතුම් වලින් සමන්විත අය විය යුතුය.

**සෑම අවස්ථාවකදීම හොඳ වදන් පාවිච්චි
කිරීම සහ සිත් කළකිරීමට පත් නොවීම**

තමා මුහුණ දෙන සියලු කටයුත්තන් සහ දුක් කරදර අවස්ථාවන්හිදීම කළකිරීමට පත් නොවී කට යුතු කිරීම පිණිස සිත තර කර ගත යුතුය. එසේ නොවී යමෙකු පහසුවෙන් සිත් තැවුලට පත්වන්නේ නම් බිය සහ දුක මෙන්ම සිත් වේදනාවද මහු වෙත පහසුවෙන් සම්ප විය හැකිය. මහුගේ චිත්තනයන්ද අවුල් වියවුල් වන්නට හැකිය. මෙවැනි අවස්ථාවන්හි මුහුම්මද් නබි තුමා කෙසේ කටයුතු කළාද යන්න ගැන අභ්මද් සහ බෙහෙකි ග්‍රන්ථයන් හි මෙසේ සඳහන් වේ. ‘මුහුම්මද් තුමා තිමිති බැලීමෙන් වැළකී හොඳ වදන් මගින් සිත් සන්සුන ලබන්නෙකු ලෙස කටයුතු කළහ’.

**දෙමාපියන්ට උවටැන් කිරීම සහ තැයන් හා
සුහදව කටයුතු කිරීම**

කෙනෙකු තම දෙමාපියන්ට තමා විසින් ඉටු කළ යුතු යුතුකම නියම අන්දමින් ඉටු කළ යුතු අතර තම ලා සහ දුර තැයන් සමගද සුහදව ආශ්‍රය කළ යුතුය. මහු එසේ කටයුතු කිරීමෙන් සිත් සතුටක් ඇති වී බොහො සෙයින් මවුන් වෙතින් භාහිර කරදර වැනි දේ අඩුවී සිත් සන්සුනක් ලබන්නේය. එසේ හැසිරීම අනුත් කෙරෙහි පරාථකාමී ලෙස සහ ආත්ම පරිත්‍යාගයෙන් කටයුතු කිරීමටද සිත පුළුල් වන්නේය. තම දෙමාපියන්ට දුක් කරදර ඇතිකර මවුන්ගේ සිත රිදවා තැදැයන්ගේ සම්බන්ධ කම් සිදුලමින් මවුන්ගෙන් ඉවත් වී වෙන්වී කටයුතු

කරන්නේ කවරෙක්ද මහුගේ සින සැම මොහොතකම කලබලයට, දුකට සහ කණස්සල්ලට පත් වන්නේය.

සාදාරණ ඉපයීම

මිනිසා තමා අනුභව කරන, තම බිරිඳට සහ ළමයින්ට ආහාරපාන වෙනුවෙන් වියදම් කරන මුදල, ඉස්ලාම් දහම අනුමත කළ අසුරු උපයාගත් මුදලෙන් ගත් ඒවා විය යුතුය. එසේ නොවී මහුගේ කැමිතීම, ඇඳුම් පැළඳුම් සහ ඉඳුම්හිටුම් පිණිස වියදම් කරන මුදල් අතිසි ලෙස හෝ අපරාධ ලෙස උපයා ගත් ඒවා තම මහුගේ සින සහ කය දුදනෙන් පිරි නොසන්සුන් තත්ත්වයක් මහු තුළ ඇති කර සැම මොහොතකම මහුගේ සින අසතුටෙන් පිරි පවතින්නේය. මන්දයත් මහු තම ශරීරය පෝෂණය කර වඩා ගන්නේ නොමනා අත්දමින් උපයාගත් මුදල් වලින් නිසාය. එසේම මහු ඒ මුදල උපයා ගැනීම පිණිස එළිපිටද රහසේද කළ වැරදි කවදා හෝ එළිවන කල හෙතෙම එයින් ලැප්ඡාවට සහ පිළිකුලට පත්ව මහුගේ සින සම්පූර්ණයෙන්ම කළකිරෙන්නේය.

බිරිඳ අසල් වැසියා සහ වාහන

මුහම්මද් තබී (සල්) තුමා දෙසූ බව සඳහන් බිත් අබී වක්කාස් තුමා මෙසේ විස්තර කරයි : ‘සිව් දේ මත සතුටු රදා පවතී. ඒවා හොඳ ගුණවත් බිරිඳ, විශාල සුදුසු නිවහන, යහපත් අසල්වැසියා සහ සතුටු විය හැකි වාහනය යන්න වේ. දුදන බිරිඳ, අයහපත් අසල් වැසියා, හිරහැර වූ පටු නිවහන සහ තුසුදුසු වාහන අසතුටක් ගෙන දෙන සිව් කරුණු වේ’.

නවද අප මෙහි සදහන් නොකළ සතුටු සහ සෞභාග්‍යය ගෙන දිය හැකි කරුණු රාශියක් වේ. ඒවාද මිනිසාගේ ජීවිතය සෞභාග්‍යමත් කිරීමට බොහෝ සෙයින් ඉවහල් වන්නේය. එමනිසා ඉස්ලාම් දහම කුමක් ගැන සදහන් කරමින් ඒවායේ සතුටක්, සන්සුනක් සහ සෞභාග්‍යයක් ඇති බව පවසා තිබේදෝ, ඒවා සියල්ල මිනිසා සතුටෙන්, සන්සුනෙන් සහ සමාදානයෙන් ජීවත්වීමට ඇති විවෘත මාර්ගයන් වේ. එසේම කුමක් ගැන විස්තර කර ඒවායේ අසතුට, නොසන්සුන, වෙදනා, සංඛාව සහ කළකිරීම ඇති බව පවසා තිබේදෝ ඒවායෙන් වැළකී කටයුතු කිරීමට වග බලා ගැනීම අපගේ පරම යුතුකමකි.

එහෙයින් මුස්ලිම්වරු වන අප එවන් දුක මත වැටී ඇති මාර්ගය මනා ලෙස වටහාගෙන, හැකිනාක් අයුරින් එයින් ඉවත්වී සදා සෞභාග්‍ය ජීවිතයක් වෙනුවෙන්, ඉස්ලාම් පවසන මාර්ගය වන අල්කුර්ආනය සහ මුහම්මද් නබි (සල්) තුමාගේ ආදර්ශමත් සුමග මස්ජේ පිරිසිදු වෙචනාවෙන් දිවි මග ගෙවන්න කරුණාකර අල්ලාහ් දෙවිදු අප සැමට අනුග්‍රහය දක්වන්නවා!

මුහම්මද් තුමාටද, එතුමාගේ පවුලේ අයටද, එතුමාගේ ශ්‍රීඩාවන්න කලණ මිතුරන්දට සදා ශාන්තිය සහ සමාදානය උදා වේවා!

وصلى الله تعالى وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

كتاب : السعادة

محتويات الكتاب :

- المقدمة
- أوهام السعادة
- سعادة الغرب
- السعادة الحقيقية
- بشارات الوحي
- صور من السعادة
- تغلب على القلق
- عنوان السعادة
- جولة مع السعداء
- من أقوال السعداء
- طريق السعادة
- أسباب السعادة

السعادة

- حقيقتها - صورها - أسباب تحصيلها -

باللغة السنهالية

تأليف

القسم العلمي بدار الوطن

ترجمة

عبد الحكيم محيي الدين

مراجعة

محمد ناصم

Designed By : B A N A N 012673455

دار البورقات العلمية للفنشر والتوزيع